

Година XXVIII
БРОЈ 817.
26. август 1967.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

КАПЕТАН Кејт

ТОМ ШАРК ЈЕ УСИДРИО БРОД У ЈЕДНОЈ МАЛОЈ ПЕЊИНИ. И НА ПРЕВАРУ ЗАТВОРИО ЦЕЛУ ПОСАДУ У НЕКО СТАРО СКЛАДИШТЕ.

НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА ВЕРУЈЕМО ТОЈ АЗКУЛИ!

САД НЕ ВРЕДИ КУКАТИ! БОЉЕ ДА ПОТРАЖИМО СЕКИРУ ИЛИ НЕКУ ЈАЧУ ПРЕДУ!

ОВДЕ СУ МНОГИ БИЛИ ЗАТВОРЕНИ... АЛ! НИКО ОДАТЛЕ НИЈЕ ПОБЕГАО!

НА ЈЕДРЕЊАКУ...

КАКО ЈЕ ТИХО! ШТА СЕ ДОГОДИЛО? МОРАМ ДА ВИДИМ!

ТРЕБА ДА НАЂЕМ КЕЈТ!

КО ВАС ЈЕ ОВАКО БЕЗАО?

ТОМ АЗКУЛА! БОЖИМ СЕ ДА ЈЕ ОДМАМИО ПОСАДУ! МОРАМО СЕ ОБРАТИТИ ВЛАСТИМА НА ОСТРВУ!

ЈОШ ОШАМУЋЕН ОД УДАРЦА ТОМОВНИК КАПЕТАНА БРОДА ЈЕДВА СЕ ДОТЕТУРАО ДО КЕЈТИНЕ КАБИНЕ.

ОСТАВИО ЈЕ ВИЛИЈА ДА НАС ЧУВА... АЛИ ПОВЕДИЛА ЈЕ НЕГОВА ГРАМЗИВОСТ! ЕНО ТРАЖИ ЗЛАТО! УЗИМАМ ГА НА СЕБЕ!

ЧЕКАЈТЕ... СА ОБАЛЕ НАМ ПРЕТИ ОПАСНОСТ!

КОЊИ СУ ИМ ТАМО... КРАЈ СТЕНЕ! МОЖДА БИСМО МОГЛИ ДА НА ЊИМА ПОБЕГНЕМО!

ТО ЈЕ АЗКУЛА! ПОКУПИО ЈЕ И НЕКЕ КРВОЛОКЕ СА ОСТРВА! НЕМАМО ВРЕМЕНА ДА ПУНИМО ТОМОВЕ!

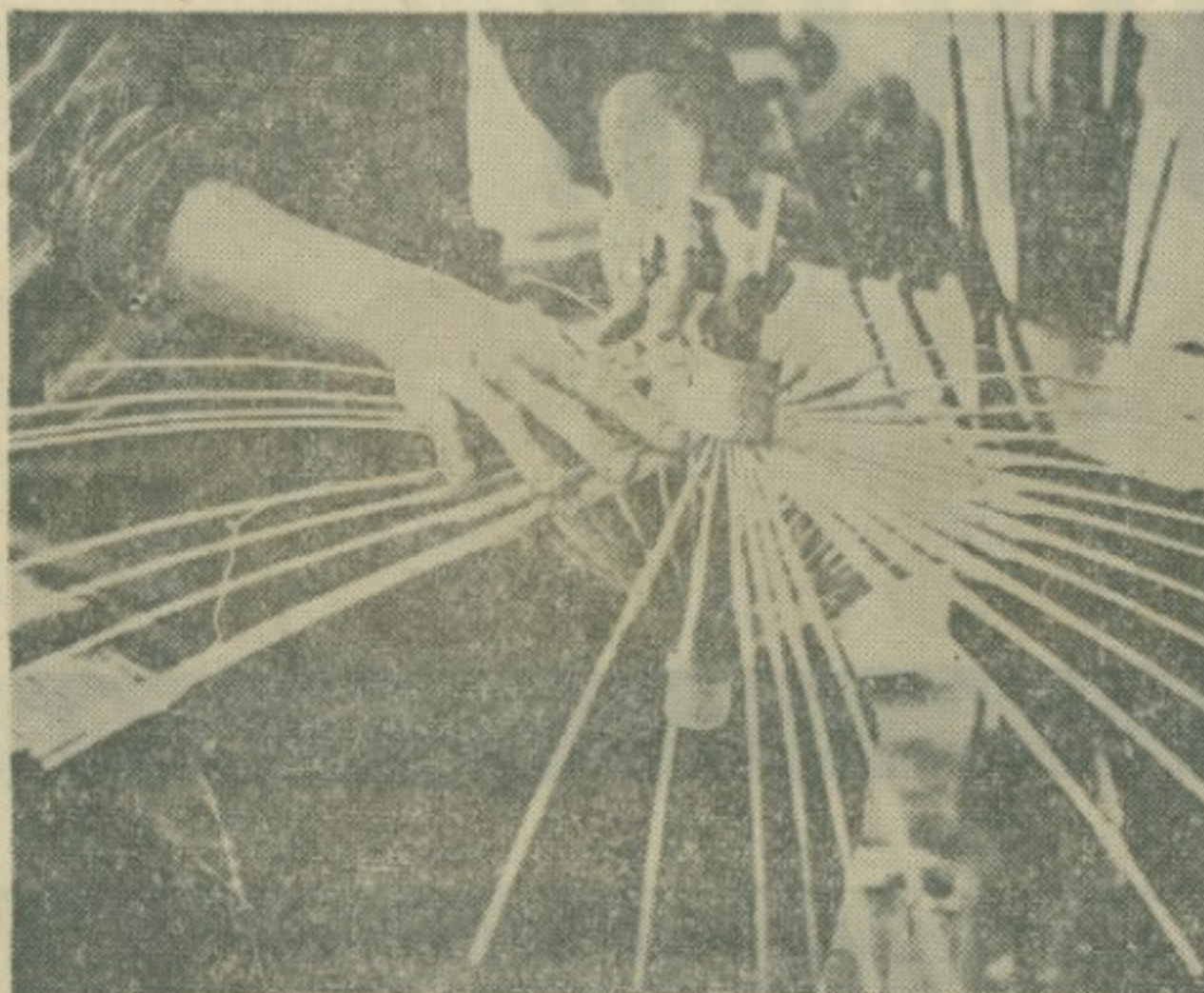
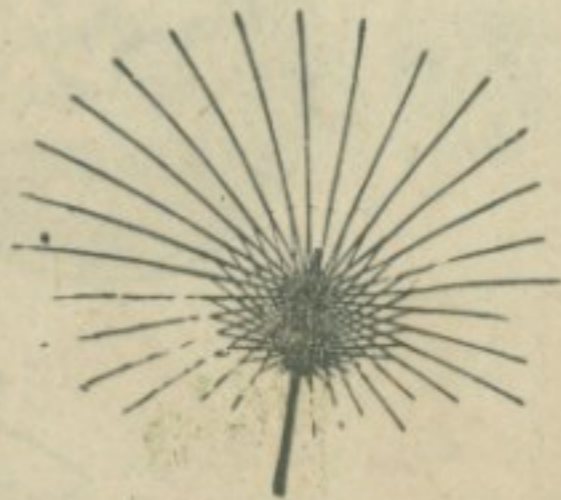
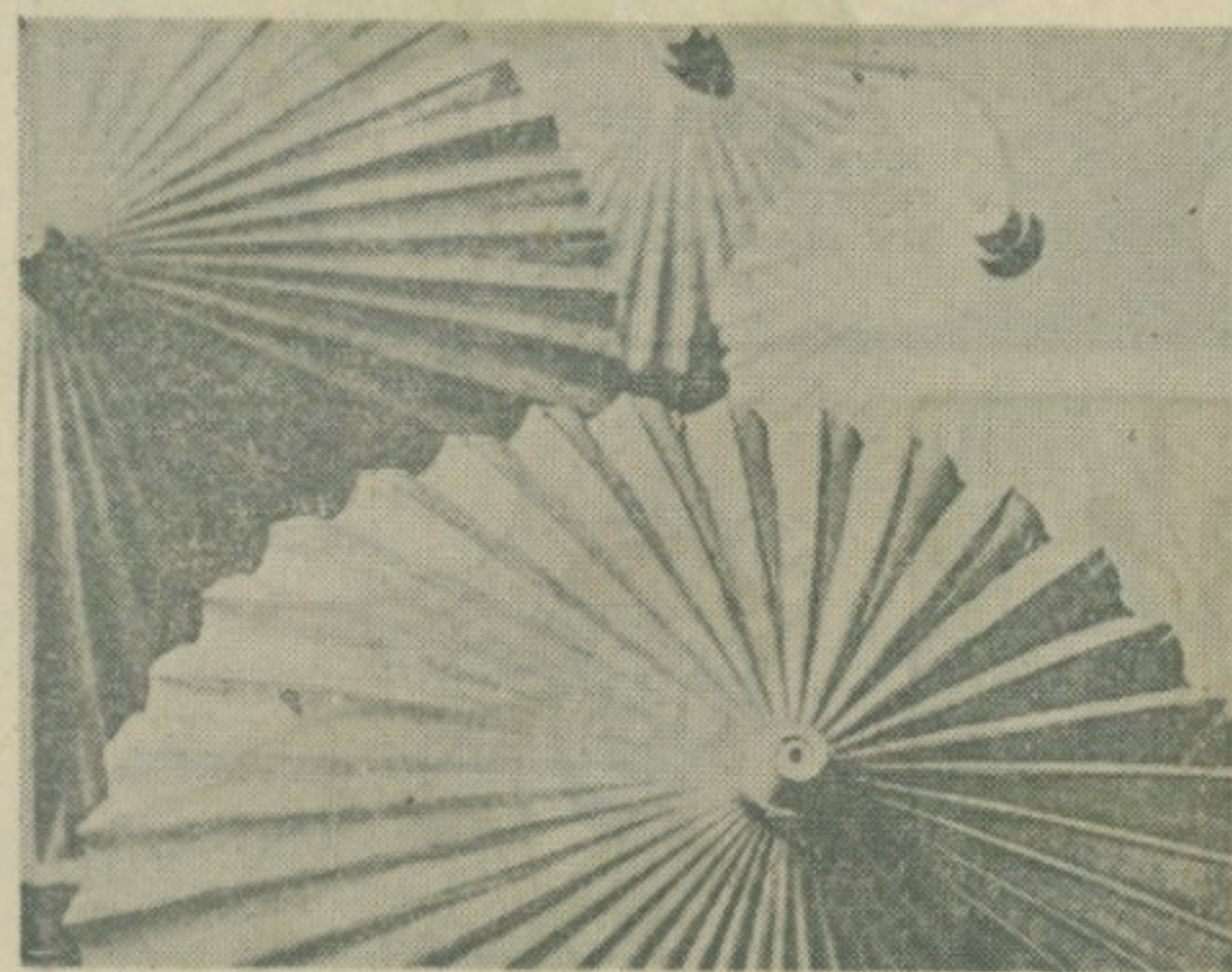
ОСТАВИЛИ СУ СТРАЖАДА КРАЈ КОЊА! ИПАК... МОРАМО ПОКУШАТИ!

У ОВОМ БРОЈУ:
ТРИ
НОВА
СТРИПА

КАО ШАРЕНИ ЦВЕТОВИ

На северу Тајланда лежи село Бор Сарнг у коме се цело становништво — и стари и млади — бави израдом сунцобрана и кишобрана надалеко познатих са своје лепоте. Свак у породици ради оно што може и за шта је способан. Једни праве скелете, други их облепљују хартијом или танком свилом, док најмлађи пуштају машти на вољу и сликају дивне шаре стварајући права мала уметничка дела. Деца Бор Сарнга сликају татко брзо и вешо да око једва може да прати брзе и смеле покрете њихове кичице!

Костур кишобрана или сунцобрана прави се од бамбуса. Пресвлака за кишу од специјалне хартије коју становници Бор Сарнга израђују је од коре од дрвета, а сунцобрани се пресвлаче свилом. Хартија се прво лакира па онда шара и тако настаје непромочив кишобран.

Сџаклена кућа

У совјетској фабрици индустријског стакла у Саратову произведена је прва кућа потпуно израђена од стакла. У њој нема дрвета, камена нити било каквог другог грађевинског материјала. Само је под куће од дрвета. Зидови и таваница, кров и међуспратна конструкција начињени су од пластичног стакла а и

термоуређаји су такође стаклени. Зидови и намештај пресвучени су пластичним стаклом у боји.

Кућа од стакла се врло лако може монтирати и демонтирати, а довољан је један камион да се она пренесе на друго место. Засад се граде куће за четири члана са потпуним комфором.

По кратком поступку

Нашавши се пред судијом због крађе аутомобила Парижанин Жан-Клод Паоро покушавао је да се пред њим оправда.

— Господине председниче, тога вечера имао сам на себи ново одело. Киша је лила као из кабла. На моју несрећу заборавио сам код куће кишобран.

Према томе, да бих сачувао своје ново одело, није ми остало ништа друго него да реквирирам аутомобил.

— Шест месеци затвора — одлучио је судија и додао. Тамо ћете моћи још боље да чувате своје одело.

АНЕГДОТЕ

ВРЕДИ ЗАПАМТИТИ

У древна времена највећа част за учене људе у Персији било је постати члан Академије ћутања. По правилима Академија је могла у исто време да има само сто ћутљивих академика.

Кад је један од ћутача умро, учени доктор Зеб пође у Академију да би потеглао своје право и постао њен члан. Али, Зеб је закаснио. Кад је он стигао, академика је већ било сто. Тада је Зеб узео чашу, напунио је до врха водом из шедрвана, ставио је на сто пред старешинама. Затим је пажљиво спустио на воду латицу ружиног цвета и сео ћутке међу академике. Својим поступком је без речи, али речито, показао да се Академији неће ништа десити ако и њега прими за сто првог члана. И Зеба су примили.

Иначе прво правило ове Академије било је:

Много мисли,
Мало пиши,
Још мање говори!

Разлика није мала

— Знаш ли да ми кажеш како то да се готово сваки филмски глумац вози својим аутомобилом а не трамвајем? — упитао је глумац Тео Линген сада већ покојног Ханса Мозера, познатог и ван Аустрије по својим успешним комичним улогама на филму.

— Како да не — одговорио је Мозер — аутомобил се може купити на отплату а возња трамвајем мора се одмах платити.

Ripley's® Веровали или не!

САВРШЕН СИН

ЛУЉ ДА КАЗ (1799-1869)
ПОЧЕО ЈЕ ДА СТУДИРА МЕДИЦИНУ У 66. ГОДИНИ
— ДА БИ МОГАО ДА НЕПУЗЕ СВОЈУ БОЛЕСНУ МАЈКУ
ПОСТАО ЈЕ ЛЕКАР АЛИ ЈЕ ПОСЛЕ НЕКОЛИКО МЕСЕЦИ УМРО (ПАЗИС)

ПЕГАВА ШКОЉКА

(VOLUTA JUP OLI)
НАРЕЂА ЈЕ ОД СВИХ АМЕРИЧКИХ ШКОЉКИ

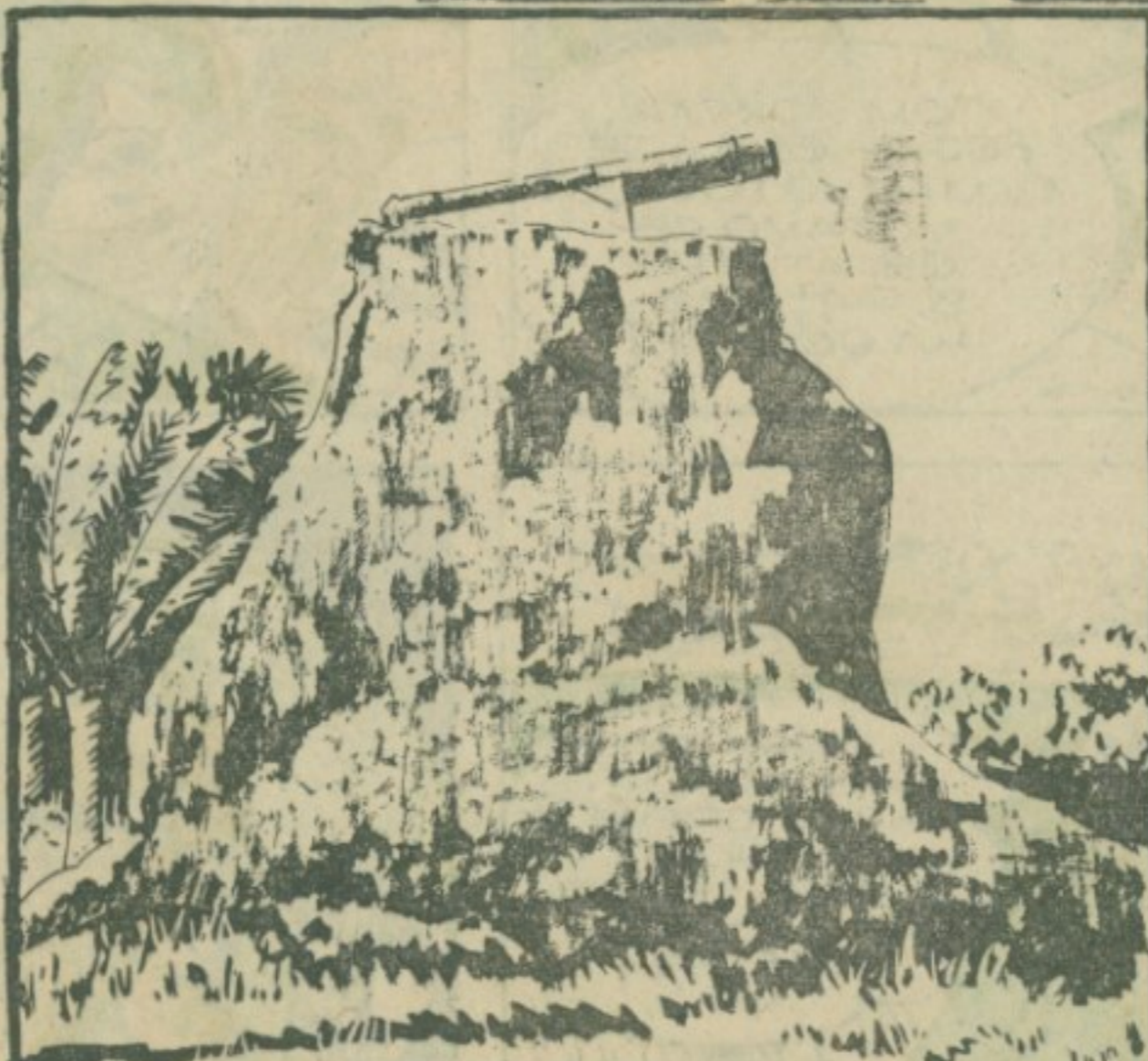

БАБУНИ НА БУРЕТУ
(BAVOON TUN)
НАЛАЗЕ СЕ У ГРЕУ ЕНГЛЕСКЕ ПОРОДИЦЕ БАБИНТОН

МОШУСНО ГОВЕЧЕ

УОПШТЕ НИЈЕ ГОВЕЧЕ ВЕК ВРОТА ОВЛЕ

СВЕТИ ТОП ИЗ БАСРЕ (ИРАК)

ЈЕДАН СТАРИ ТОП ПОШТЕЊЕН ЗБОГ ТОГА ШТО БИ НЕГОВО УКЛАЊАЊЕ, КАД СУ ГРАДСКЕ ЗИДИНЕ 1869. РУШЕНЕ, БИЛО СУВИШЕ СКУПО. СТАНОВНИЦИ ИЗ ОКОЛИНЕ ПОШТУУ ДАНАС КАО МОКНОГ ЗАШТИТНИКА УСЕВА

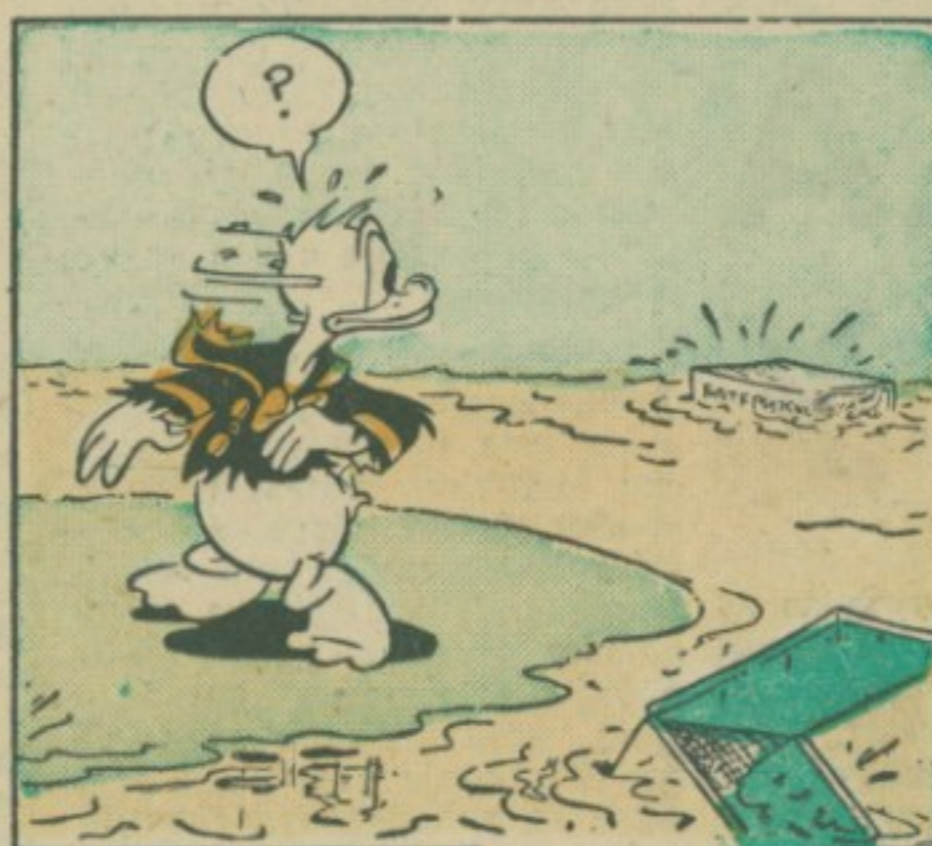
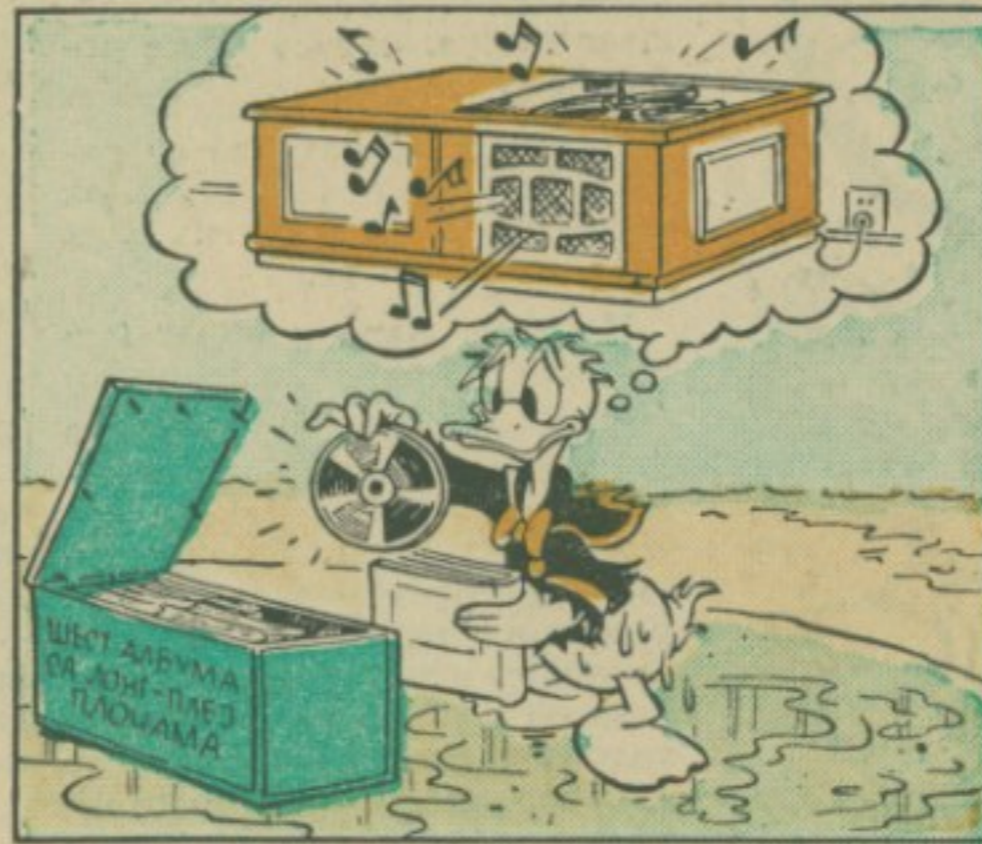
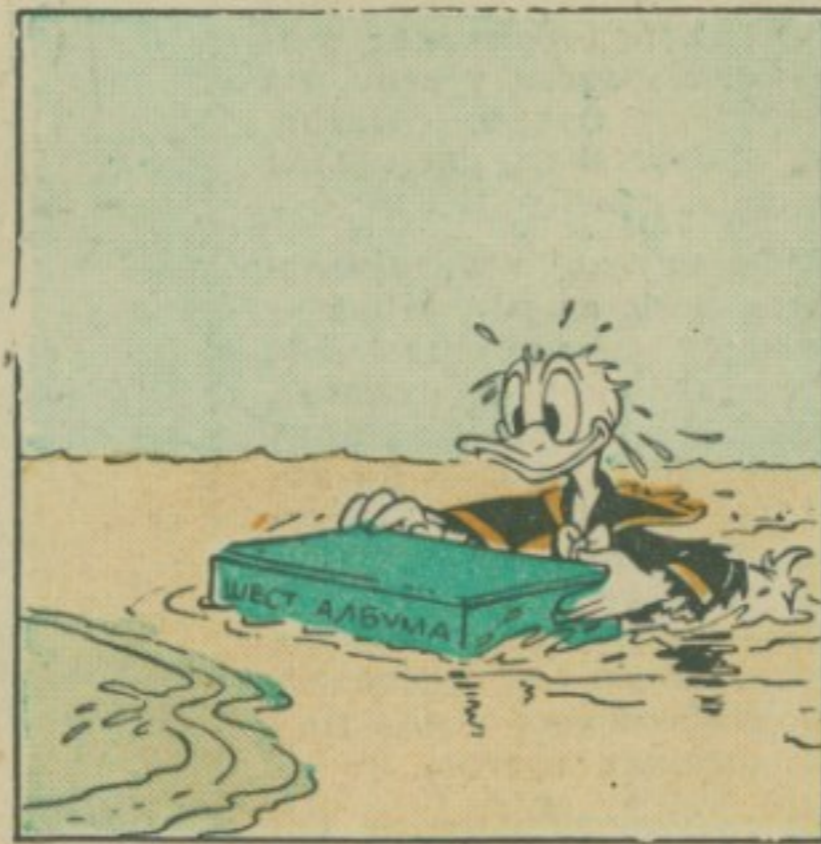
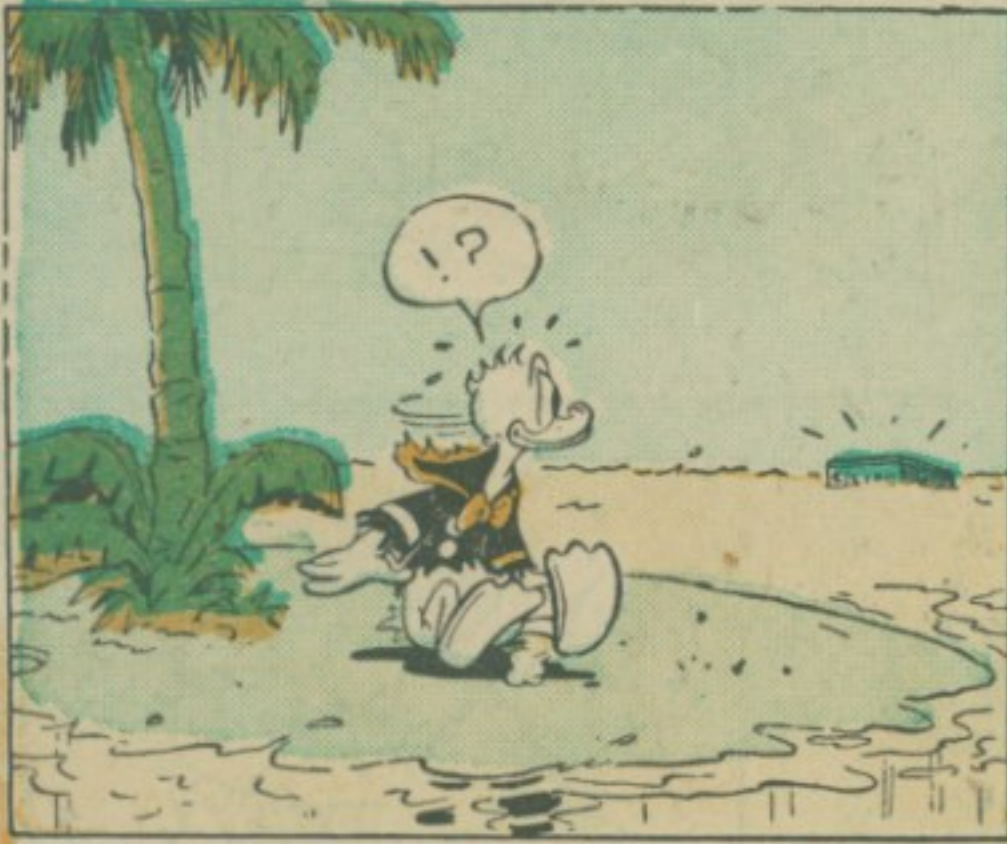
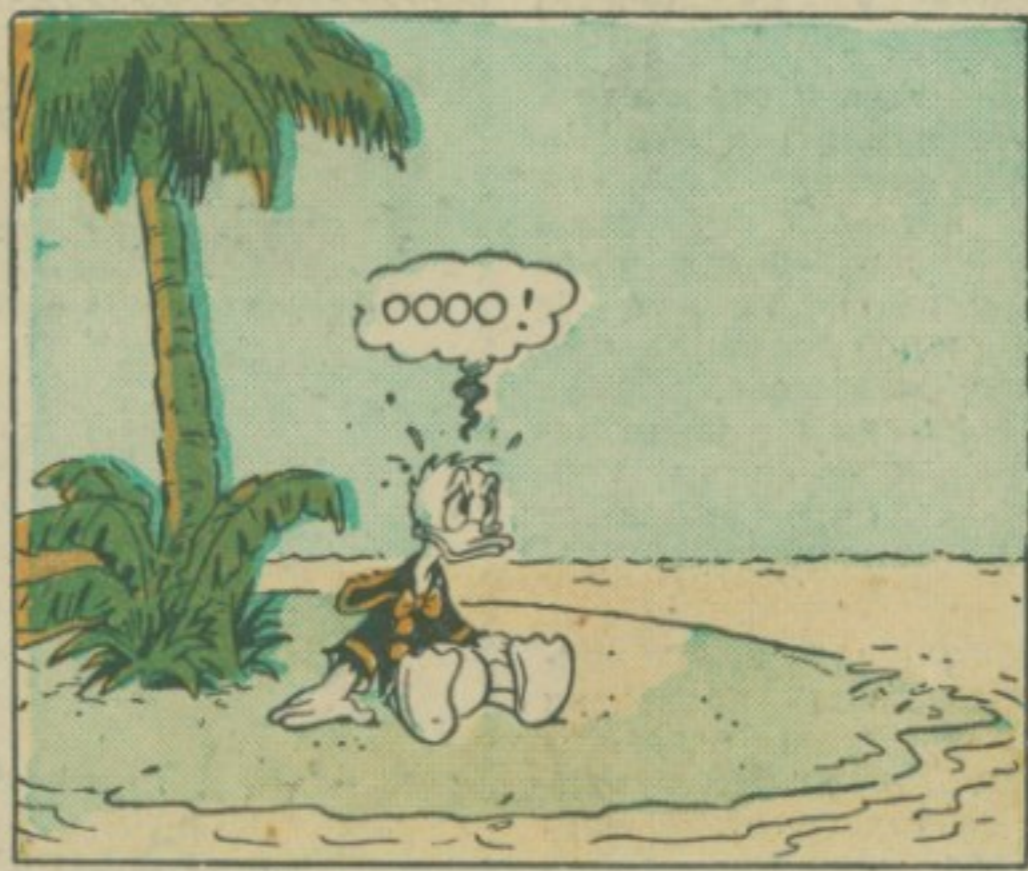

ЧОВЕК ОД ГВОЖЂА

ДА БИ СВОЈИМ ВОЗНИЦИМА ПРУЖИО ПРИМЕР ИЗДРЖЛИВОСТИ ЕГИПАТОСКИ СУЛТАН БЕЗБАРС ЈЕ 17 ГОДИНА ОВАКОГДАНА ПРЕПЛИВАО НИЛ У ОБА ПРАВА
У ВИТЕШКОМ ОКЛОПУ И ВУКУКИ ЗА СОВОМ ТЕРЕТ ОД 18 КИЛОГРАМА (1260-1277)

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

© 1967
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

Distributed by King Features Syndicate

ДЕНИС КУПУЈЕ ЦИПЕЛЕ

АПOTEKA У МОРУ

Човек се од давнина користи лековима из мора. Древни Грци употребљавали су суве алге за лечење рана и желудачно-цревних обољења. Становници Индије и Јапана дечили су морским травама и алгама гушавост и костобољу.

Народна медицина приморских земаља чува многовековно искуство коришћења лекова морског порекла. Задатак је савремене медицине да из народног искуства узме оно најдрагоценије.

Већ данас средства пореклом из мора имају веома широку примену у медицини. Месо морских бескичмењака није ништа мање хранљиво од меса сисара. Оно садржи све материје неопходне за човека. Нарочито је богато елементима као што су: гвожђе, кобалт, манган, никл, титан, хром, ванадијум, садржи много јода а и ретких витамина из групе В. Тих драгоцених материја има у меду мекушаца, ракова, хоботница и то много више него у меду животиња које живе на земљи.

У клиници Института за исхрану Академије медицинских наука СССР морском дијетом лече исцрпљеност, мало крвност, атеросклерозу, хипертензију (повишен крвни притисак). Болесницима се неколико пута недељно даје јело од разних морских мекушаца, хоботница, ракова. У дневни оброк се укључују и морски купус, алге. Ови морски оброци веома благотворно делују на састав крви и размену материја.

Нарочито се много користе морске траве и алге као хранљива, лековита и профилактична средства. У приморским крајевима где се алге и морске траве употребљавају за исхрану, гушавост и тоново уопште не постоји док се код становника у унутрашњости земље ова болест често среће.

Јапански истраживач др Цунемацу Такемото успео је да из мрке морске алге ламинарије добије материју која снижава крвни притисак. Из реда алги добијена је и материја која спречава тромбозу, добијена је и за-

мена за крв која се примењује код шок стања изазваних губитком крви.

Брашно од морских алги и трава од риба и других морских организама употребљава се за исхрану стоке и птица. Једна тона брашна од сувих алги садржи 178 килограма калијумових соли, међу њима 3 килограма јоднога калијума, 16 килограма органског азота, око 10 килограма фосфата и друге драгоцене материје неопходне за развој организама животиња.

У Аргентини су у храну за бикове и свиње додавали брашно од морских жежева и сипа. Код животиња се приметило побољшање општег стања, оне су брже добијале у тежини.

Свима је познато да су рибе и китови основни извори витамина А, Д и других који растварају масти.

Па ипак „дарови мора“ још се користе крајње недовољно. Отуда се у многим земљама све више пажње поклања истраживању нових лекова пореклом из мора. Већ су постигнута прва резултата. Сарадници лабораторије Њујоршког акваријума приметили су да је вода у близини колонија сунђера увек чиста и прозирна. Они су изразили претпоставку да сунђери луче неку хемијску материју која убија бактерије. Претпоставка је потврђена. Најјаче антимикробско оружје добијено је из суптропских и „дрвенобрадих сунђера“ — оно убија чак и клице туберкулозе.

Украјинска научница В. Туљченскаја открила је да неке алге и мекушци (морски рачићи, виши ракови, крабе) граде јаке антимикробне материје типа антибиотика. Истраживања у том правцу отварају перспективу добијања морских антибиотика, који би деловали на оне бактерије које нису осетљиве на већ позната антимикробна средства.

У морским организмима садрже се и материје које показују антивирусно дејство. Из многих морских мекушаца који се једу добивена је материја која је у стању да убија вирусе. Постојаност тих материја је задивљујућа.

Код неких риба и мекушаца откривени су и проучени веома јаки отрови, који такође могу бити стављени у службу медицине. У риби фугу, која живи у Јапанском мору, утврђен је хемијски састав и механизам деловања тог отрова. По способности да заустави предају нервних импулса тетродотоксин је 160 пута јачи од тако познатог наркотика као што је кокаин. Отров ове рибе је веома јако анестетично средство које се све шире

примењује у медицинској пракси.

Изучавају се и отрови других риба и морских животиња. Становници Хавајских острва натопали су своје стреле у жуч неких риба („рибе смрти“). Та жуч је била у стању да парализује и крупне животиње. Отрови и друге материје с јаким деловањем добијене из морских животиња — важан су извор нових лековитих препарата.

Код октопода и неких других организама пронађени су састојци који регулишу рад срца. Доктор Дејвид Јенсен је из тихоокеанске миксине (ред колоуста) добио материју епатарелин, која регулише рад срца код животиња. Убризан у вену пса са срчаном маном, епатарелин успоставља нормалан рад срца.

У Француској испитују лековита својства планктона — најмањих организама који насељавају мора и океане. Планктон скупљају, суше, уситњавају у прахак од кога праве масне екстракте који се примењују за премазивање упаљене слузокоже, опе котине. Распршен планктон се употребљава за инхалацију код хроничних упала горњих дисајних путева.

Масти многих морских организама, нарочито риба, корисне су не само као извори витамина — оне садрже и материје које смањују проценат холестерина у крви, благотворно делују код атеросклерозе, претеране дебљине. Болесницима се прописује рибања дијета да би смањили сувишне килограме (бакалар, риба лист и др).

Хемичари и фармаколози изучавају структуру материја добијених из морских организама, њихово деловање на животиње и човека. Много пажње поклања се изучавању нуклеинских киселина из семена жлезда лососа. Нуклеинске киселине су материјални носници наследних особина различитих организама — од вируса до човека. Они се налазе у свакој ћелији организма, али је њима нарочито богат млечац лососа.

Експерименти на животињама показали су да препарати нуклеинских киселина из млеча рибе врсте лососа лече разна запаљења, повећавају радну способност животиња. Али главно је да они сигурно снижавају проценат холестерина у крви (а као што је познато вишак холестерина у крви — основни је узрок атеросклерозе).

Океан је заиста неисцрпан извор не само хране већ и јединствених лекова. Кад лекари науче да шире користе лекове морског порекла, почеће у медицини нова ера.

На царинарници

— ТАМО ЂЕМО ОВЕ ГОДИНЕ ДА ЛЕТУЈЕМО...

— ЕВО, ОПРАО САМ РУКЕ! ШТА ИМА ЗА РУЧАК!

ЋУТАЊЕ ЈЕ ЗЛАТО

Издавач Роберт Морел недавно је на занста изузетан начин доказао истинитост ове пословице: он је једном немачком сабрату по занату предао искључиво право преводјења књиге „Похвална реч ћутању“.

Књига се, с изузетком невеликог текста предговора, састоји од потпуно празних листова.

Црни хумор

Француски књижевник Робер Сабатје издао је недавно у историји књижевности најнеобичнији монументални „Историјски, филозофски, социолошки, уметнички, демографски, религиозни, морални, фолклорни, књижевни, песнички, филолошки, географски, анегдотски, антологијски, критички, митолошки РЕЧНИК СМРТИ, који обухвата епитафе, историјске изреке, последње речи, занимљива завештања, последње жеље, податке о чудноватим сахранама, описе ритуала, смртне казне, статистичке податке и остало“.

По речима листа „Фигаро литерер“, захваљујући овом ремек-делу „црног хумора“ Робер Сабатје заузме место у редовима прослављених поштовалаца смрти. Овај лист се обратио својим читаоцима с позивом: „Сићите у гробницу, Робер Сабатје вас зове“.

ШАРОНА СРПСКА

● У Њујорку је отворен оригиналан биоскоп у коме се приказују искључиво неми филмови из живота Дивљег запада. Уз свако седиште привезан је по један револвер с неколико метака-норака. За време приказивања филма сваки гледалац може активно да учествује у догађајима који се одвијају на екрану. После сваке представе обавезна је дужа пауза да би за то време вентилатори очи стили ваздух у сали од дима барута.

● Према канадским законима све што је написано важи као документ. Пре неколико година неки шаливчина из Торонта написао је својој банци налог за исплату на — комаду цигле. Банка је примила овај налог и одмах исплатила означену своту.

Недавно је неки Бахвич, такође из Торонта, хтео да провери да ли банка и даље поштује ово правило. Написао је чек на кокошјем јајету и новац је одмах био исплаћен.

● У америчкој савезној држави Њу Џерсију била је спроведена нека анкета. Међу осталим питањима нашло се и ово: „Како је развитак аутомобилске индустрије у нашој земљи утицао на морал? Један грађанин је на ово одговорио: „Захваљујући развоју аутомобилизма знатно се смањило број коњокрадица“.

● Амерички судија Цек Меј из Невила, у држави Кентаки, примењује следеће методе васпитавања на младе људе који су се огрешили о саобраћајне прописе.

Наређује им да напишу сопствени некролог.

Захтева од њих да оду у мртвачницу и погледају једну од жртава непоштовања саобраћајних прописа.

Шаље их да разговарају с гробаром о њему познатим саобраћајним случајевима на

аутострадама и да о том разговору изнесе судију.

Кажу да метод судије Меја даје одличне резултате: за последње три године он се ниједном по други пут није срео с лицем које је једном већ осудио. А број нарушавања саобраћајних прописа смањило се у овом граду у прошлој години за 47 процената.

● На иницијативу Комитета за борбу против пушења у Пољској се пушење све чеш-

ће забрањује на конференцијама и саветовањима. Тамо где се ова мера спроводи, број заседања смањило се за 30 одсто а време њиховог трајања за 40 процената.

● Многе генерације становника египатског села Абу-Раваш потпуно су имуне на змијски отров и отров шкорпија. Та особина, досад неразјашњена, изгледа да је наследна и својствена свим сељацима.

Помоћ с неба

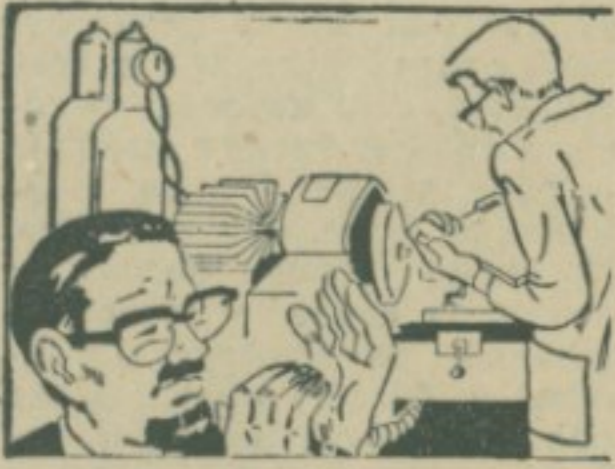
Из дана у дан улице великих градова широм света све су више закрчене колонама аутомобила. Довољно је да се догоди једна саобраћајна незгода па да читаве сате остали у колони буду заустав-

љени. Да би се ове гужве избегле, саобраћајни стручњаци Њујорка увели су више аутомобила. Довољно је да се догоди једна саобраћајна незгода па да читаве сате остали у колони буду заустав-

ПРОНАЛАСЦИ

ГОДИНЕ

ПНЕУМОАУТОМАТИКА

У најновије време све чешће се електронски уређаји замењују пнеуматичким — ваздушним — једноставнијем за производњу и сигурнијим. Велики успех у развоју пнеуматике остварили су научници Немачке Демократске Републике. Под руководством Хајнца Тајфера, директора секције пнеуматике Академије наука НДР, израђен је компактан систем аутоматског управљања струговима и гасним турбинама. Целокупан систем склапа се од два стандардна елемента (њихова размера је: 8,4 x 6 x 3,8 милиметара) који се комбинују у блокове. За већину операција управљања струговима довољно је 5 блокова. Систем не покреће електрична струја, него ваздух чији утронак није велики и није потребно да се специјално процишћава. За овај новитет заинтересовале су се америчке фирме, које су добиле лиценцу за производњу аналогних система у САД. Представник једне од тих фирми изјавио је да су му за време посете НДР показали стругове и машине којима успешно управља пнеумоаутоматика. Она сматра да такви уређаји поседују исте могућности као и електронске машине, а да су при том у најмању руку за 30% јефтиније.

Пластичне новине

У Јапану се онедавно могу купити листови и часописи штампани не на хартији већ на нарочитом материјалу од пластмаса. На њиховим страницама веома добро могу да се репродукују снимци у боји. Јапански научници продали су свој патент за нову врсту новинске „хартије“ у преко 20 земаља.

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

АДАМ ОХОЦКИ

— И тако, другови, — отворио је састанак директор једне велике робне куће — ми се налазимо у години туризма. Нећемо се ни окренути а већ ће први гости стићи у Лоф, наравно иностранци. А ми? Ми не ћемо знати ништа нас питају, нећемо моћи да се објаснимо зато што не знамо стране језике.

— Ја знам латински — чуо се глас друга из одељења галантерије.

— Латински давно већ није страни језик. С њим нећеш далеко стићи.

— Филипчак зна енглес-

ДОЛАЗЕ

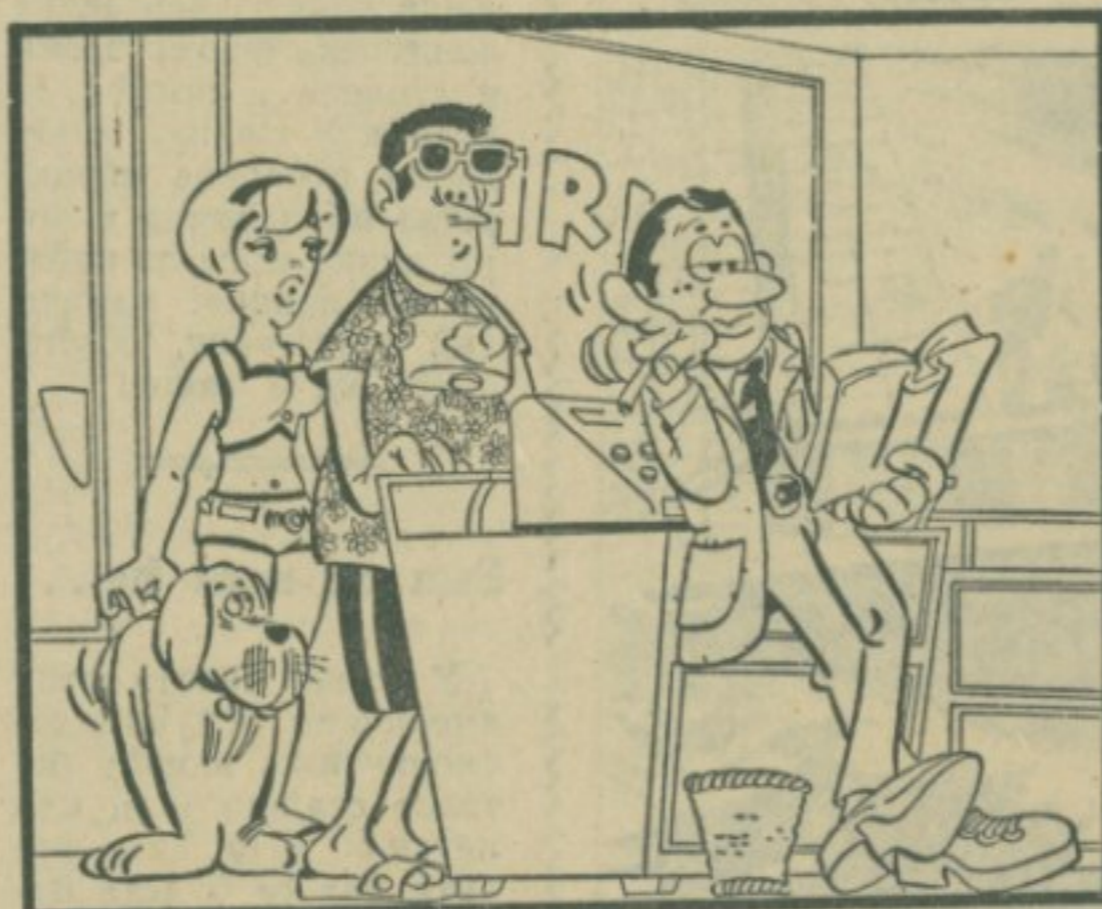
ки — неко је викнуо из угла сале.

— Друзе Филипчак, дођите ближе! Зашто се устручавате? — рече директор.

Стари Филипчак из одељења за продају намирница бојажљиво приђе директоровом столу.

— Изволите... — директор пријатељски пружи руку Филипчаку. — Да ли је истина да знате енглески?

— Помало, друже директоре.

— Дивно. Онда ћете добити једно задужење, друже Филипчак! Треба да представите речник најважни-

јих и највише употребљаваних израза у нашој робној кући и да га преведете на енглески. Ми ћемо

ГОСТИ

тај речник умножити на пишањој машини и поделити свим одељењима наше робне куће.

Стари Филипчак одмах се дао на посао. После не дељу дана речник је био готов. Како је директор тражио речник је садржавао оне изразе које најчешће употребљавају продавци у контакту са купцима. И ево неколико:

„Не знам“

„Немамо!“

„Било је, али се све продало!“

„Нисам ја врача да знам да ли ће још бити“

„Ослабите и кошуља ће вам стајати као салвена.“

„Из излога не вадимо“

„Требало је гледати кад сте узимали!“

„Немам ја сто руку“

„Не могу да се растргнем“

„Кобасица није парфем да је миришете“

„Жалбе се примају у дирекцији само првог понедељка у месецу.“

Директор је био јако задовољан. Пажљиво је све прочитао и рекао:

„Сада нам међународна година туризма неће бити страшна.“

КАО И У ПРОШЛОМ КОНКУРСУ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ЗА НАЈБОЉИ ДЕЧЈИ ЦРТЕЖ И ОВОГ ПУТА РЕДАКЦИЈА ЛИСТА ЈЕ ОДЛУЧИЛА ДА ОБЈАВИ УСПЕЛЕ РАДОВЕ И НАГРАДИ СВАКИ ЦРТЕЖ СА ПО 2.000.— СТАРИХ ДИНАРА.

БОЛЕСНИК — рад Душана Радића, ученика Основне школе „Јован Јовановић-Змај“, Ср. Митровица.

ПЕЈЗАЖ — рад Драглице Јанковић, ученице VI разреда основне школе „Ђурило и Методије“, Београд.

ИЗ ИСТОРИЈЕ ДИПЛОМАТИЈЕ

„ПОЗДРАВ ТВОЈИМ КОЊИМА“ ...

Тел-Амарској архиви сачувана је дипломатска преписка између вавилонских и египатских царева Аменофиса III и Аменофиса IV. Садржај писама разноврстан је, али се у њима увек говори о царевима чије се личности поистовећују са државом. Тако у једном писму стоји да Аменофис III жели да има у свом харему вавилонску принцезу и о томе обавештава свог „брата“ вавилонског цара Кадашман-Харбеа. Вавилонски цар не жури да испуни његову молбу, позивајући се на жалосну судбину своје сестре, једне од фараонових жена. На крају ипак пристаје да пошаље своју кћер, али за узврат тражи египатску принцезу за жену, злато и дарове. Писмо почиње уобичајеним поздравима и изјавама „братске“ оданости:

„Цару египатском, моме брату, Кадашман-Харбе, цар Кардунинаша (Вавилон), твој брат. Шаљем поздраве твојем дому, твојој жени, читавој твојој земљи, твојим кочијама, твојим коњима, твојим велможама — свима много поздрава. Писмо се завршава инсистирањем да му се пошаље злато и дарови. „Што се тиче злата, пошаљи га пре доласка посланика. Пошаљи га одмах сада, што је могуће пре, за време ове жетве, у месецу Тамузу“.

Исто толико упоран у тражењу злата и цар Митани Тушрата. Своју поруку Аменофису IV он завршава речи-

ма: „Дакле, нека ми мој брат пошаље злата и то у великој количини да га не буде могуће избројати... Јер у земљи мога брата има много злата, исто толико колико и земље. Нека богови нареду да га буде и десет пута више.“ Са своје стране Тушрата је спреман да учини све могуће услуге и да пошаље дарове: „Ако мој брат нешто захтева за свој двор, ја ћу му дати десет пута више него што он тражи. Моја земља — и његова је земља, мој двор је и његов двор.“

Сви ови документи написани су клинастим писмом на вавилонском језику — дипломатском језику тога доба. А преписка се односи на XV и XIV век пре наше ере.

Између Хета и фараона Рамзеса био је закључен пријатељски уговор. „Ако нападне неки непријатељ територију Рамзеса, тада нека Рамзес каже великом цару Хета: иди са мном против њега са свим својим снагама“. Договор је предвиђао подршку не само против спољног непријатеља. Савезници су гарантовали један другом помоћ у случају устанка и побуне у покореним областима. Углавном су се имале у виду азијске (сиријско-палестинске) области у којима нису престајали ратови, устаници разбојнички упади и пљачке.

„Ако се Рамзес разгневи на своје робове (азијске поданике), када они подигну устанак и пође да их умирује, онда ће заједно са њиме кренути и цар Хета“.

Посебно се уговором предвиђала међусобна предаја бегунаца знатнијег и незнат-

ног порекла. „Ако неко побегне из Египта и пређе у земљу Хета, цар га неће задржати у својој земљи него ће га вратити Рамзесу“.

Заједно с бегунцима враћао се и иметак и људи. „Ако пребегне из египатске земље један, два три човека или више људи у земљу Хета, они ће бити враћени у земљу Рамзеса“. Како људи тако и имање жене, деца и слуге враћани су се навраг. „Не смеју се погубити, нити им се повредити очи, уста и нозе“.

Као сведоци за тачност испуњења уговора призивају се богови и богиње обеју земаља. „Сви који су учтани на сребрној плочи, хиљаде богова и богиња земље Хета, обавезују се да испуњавају

уговор према хиљадама богова и богиња Египта. Они су сведоци мојих речи. Затим следи дугачак списак египатских и хетских богова, богови и богиње планина и река земље Египта, неба и земље, мора, ветра и бура. Прекршај уговора богови су имали да казне, а часно испуњење да награде здрављем и благостањем. „Нека пропадне двор, земља и робови онога ко наруши ове речи. Нека буде здравља и живота ономе, као и његовој земљи и робовима, ко их буде поштовао“.

Египатско-хетски уговори, који су стари више од три хиљаде година, представљају у извесном смислу прототипове каснијих међународних уговора.

Авантуре ГОРДОНА ПИМА ПО РОМАНУ Е.А. ПОА

ЈЕДРИЛИЦА ЈЕ ОГРОМНОМ БРЗИНОМ ЛЕТЕЛА ПРЕКО СВЕ ВЕЛИК ТАЛАСА.

ЈЕДРО ЈЕ ПРЕВИШЕ НАПЕТО... ВОДА СЕ ВЕЋ ПРЕДИВА ПРЕКО ИВИЦЕ! АКО СЕ ПРЕВРНЕМО... ТРЕБАЛО БИ ДА СКИНЕМ ЈЕДРО!

ЈЕДАН НАЈЕТ ВЕТРА ОДНЕО ЈЕ У МОРЕ И ЈЕДРО И КАТАРКУ!

СРЕБА! С МАЛИМ ПРЕДНИМ ЈЕДРОМ МОЖЕМО ДА ДРЖИМО КУРС! АЛИ, У ЦАМЦУ ЈЕ ВЕЋ ТОЛИКО ВОДЕ ДА СЕ АВГУСТ, ОВАКО ПИЈАН, МОЖЕ УДАВИТИ!

БИЋЕ НАЈБОЉЕ ДА ГА ВЕЖЕМ... ОВАКО У СЕДЕЊЕМ ПОЛОЖАЈУ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ ЗАЧУО СЕ СТРАШАН КРИК КАО ДА ЈЕ ЗАУГЛАЈО ХИТРАДУ ДЕМОНА. ГОРДОН СЕ ТОЛИКО УПЛАШИО ДА СЕ ОНЕСВЕСТИО.

ГО СУ КРИКНУЛИ МОРНАРИ С ВЕЛИКОГ БРОДА ЗА ЛОВ НА КИТОВЕ КОЈИ ЈЕ ПЛОВИО ПРЕМА ЛУЦИ И У ТАМИ НАЈЕТЕО НА ЈЕДРИЛИЦУ.

Ко би се ту снашао

Према изјави службеника једне америчке издавачке куће специјализоване за штампање планова града, највећи број америчких улица зове се „Друга улица“. Затим долази „Улица паркова“, „Трета улица“, „Четврта улица“ и „Пета улица“ долазе на треће, четврто и пето место, „Велика“ на шесто а „Прва улица“ тек на седмо место.

Све од папира

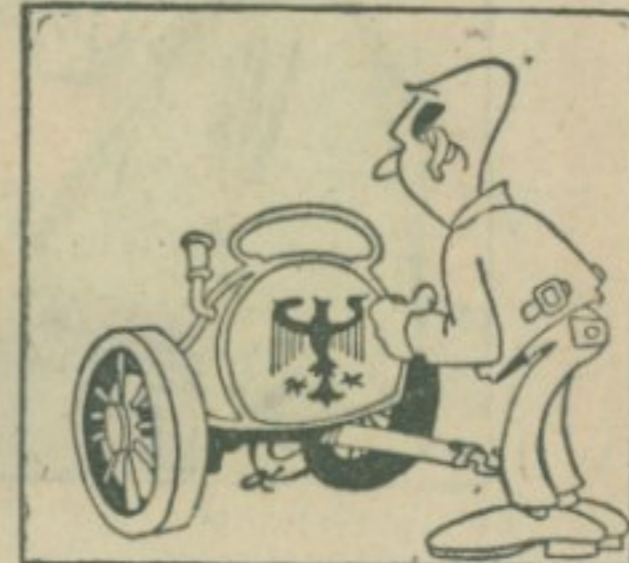
Изгледа да је наш век — век папира. Не само да се од њега у последње време праве хаљине, ципеле, већ једна лондонска фирма прави и столове и посуђе за излете. У Паризу је недавно отворена специјална продавница у којој купци могу да набаве од папира: намештај, постељину, обућу, одећу па и накит!

Зна се шта ће...

У једној анкети међу америчким будућим космоаутима, између осталог стајало је и ово питање: Шта ћете радити кад се будете после освајања Месеца вратили на Земљу? „Готово сви без изузетка су одговорили: „Повући ћу се негде на имање и гајићу цвеће“.

КОЛА СТАРА 4.000 ГОДИНА

Совјетски инжењери који су изводили радове на језеру Саван у Јерменији за потребе производње хидроелектричне енергије, били су необично изненађени кад се пред њима неочекивано појавила читава колона од око 20 преисторијских кола с очу-

ваним точковима. Кола су се сачувала у гробницама а грађена су од боровине, храстовог и брестовог дрвета. Сва имају по четири точка, седишта и опрему за упрезање стоке. Кола су вукла говеда, изузетак представљају ратна колица која су вукли коњи.

НЕМА ЗИМЕ ЗА ФРАЈЕРЕ

Дуга коса која је у моди код младина прилично је погодила последњих година лондонске фризере. Међутим, на њихову срећу, мода као свака мода, брзо пролази и сад се опет враћа кратка коса. Али млади Лондонци почели су да носе бркове. Како они опет не могу тако брзо да им израсту, то се у лондонским радњама могу купити вештачки, свих боја, величине и облика.

Брже се учи

Једна канадска учитељица, на основу дугогодишњег искуства, тврди да дете седећи у столицама за љуљање два пута брже научи него седећи у школској клупи. Захваљујући угодном положају тела у таквој столицама, каже она, њак је у могућности да се потпуно преда учењу.

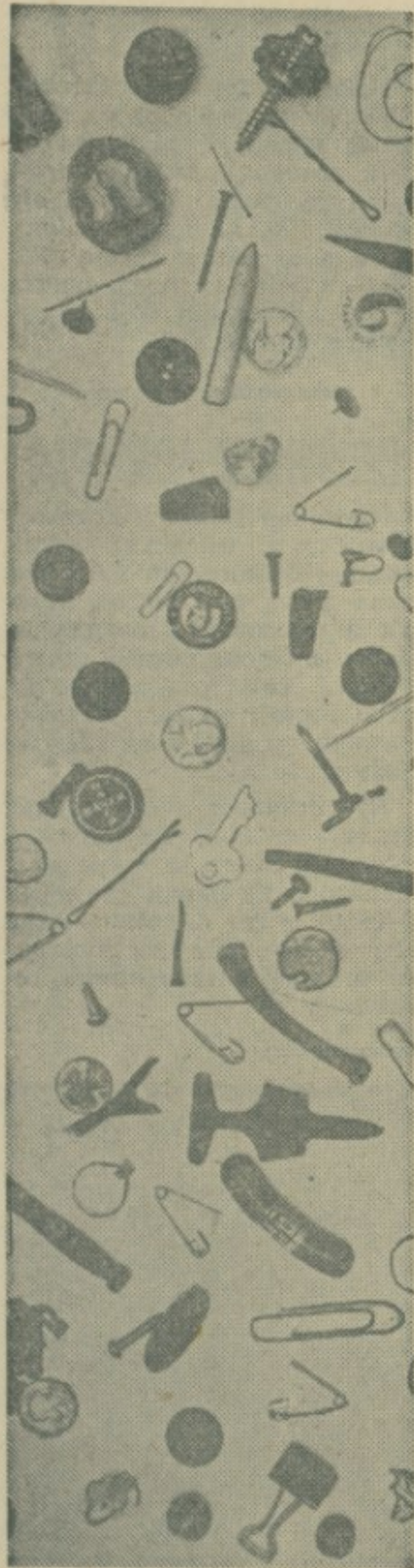
У циљу штедње

Општинске власти шкотског града Данкан сбија донеле су пре извесног времена следећу одлуку:

„У циљу штедње, а да би се продужио век полицијским кабиницама наређује се свим полицијским агентима да чим падне мрак откопчају своје кабинице и носе их само преклопљене“.

Све за зимогрољиве

Зимогрољиве особе неће више морати да се боје зиме. стручњаци су се побринули и направили им покретне пећи. У ствари, то су комади најлон мреже импрегниране специјалном мешавином угља прикључене на минијатурне батерије. Ова мрежа може да се ушије у поставу капута или одећа.

БНЖ и БУЖ

BY JOE MUSIAL

НЕОБИЧАН ХОБИ

Амерички лекар др Холингер, који живи у Чикагу, има необичан хоби. Пуних 30 година он прикупља све предмете које су он и његова хируршка екипа извадили из органа за варење деце која су у болницу доведена као житни случајеви.

Предмети нађени у желуцу, једњаку и цревима деце наводе човека на помисао да деца гутају све. Између осталог доктор Холингер и његови другови нашли су: завртње, спајалице, укоснице, чоде, метални новац, парчиће метала, парчиће пластике, медаље, кључеве, ситније играчке, оловке, очи од лутака, револверске метке итд. Велико је чудо како ти предмети у већини случајева прођу кроз органе за варење а не проузрокују никакво оштећење. Разуме се не иде то увек без опасности, јер се често дешава да многи предмети проузрокују разне инфекције, тровање, пробијање органа, излив крви итд. Смрт сваког шестог детета које умре у раном добу последица је тога што је прогутало неки страни предмет. Критично доба за децу која највише гутају је између три и четири године.

ДРВЕЋЕ ДРЖИ РЕКОРДЕ ДУГОВЕЧНОСТИ

Стари народи су веровали да неко дрвеће живи вечно као и богови. У француском месту Каоин постоји један брест који је стар хиљаду година а обим му је 11 метара. У његово шупље дебло уграђене су две капеле.

Рекорд дуговечности држи баобаб који може да живи 5.000 година. Обим његовог стабла достиже 40 метара, али висина није већа од 10 метара. Еукалиптус може да достигне висину од 140 до 170 метара.

Име америчког дрвета секвоје потиче од чувеног поглавника Чирокија See-Quayaha. Од семена дрвета тешког стотинак грама настане стабло тешко каткад 10.000 тона што одговара тежини осредњег прекоокеанског пароброда. Кроз пробушено стабло једне секвоје у Сиера Невади пролази пут. У Њу Триу једна секвоја је висока 112 метара, док је секвоја Шерман висока 80 метара.

Један црвени чептрес у кинеској провинцији Тајвар висок је 57 метара и живи 3.000 година.

КО СЕ ХВАЛИ...

Џеф Лидел, шофер из Њујорка, стално се хвали како одлично познаје све улице и да би могао да вози по граду и завезаних очју. Најзад су га колеге натерале да докаже то своје тврђење. Завезали су му очи и он кренуо да би већ код прве окуке — слетео у реку.

Необичан узрок пожара

Несносне врућине владају готово у целом свету. Али, не страдају само људи већ и шуме и зграде због све чешћих пожара. Недавно се у Амалфију код Салерна у Италији догодио необичан пожар изазван великом врућином. Стаклени суд у коме су се налазиле црвене рибиче стајао је близу прозора и послужил сунцу као жижа. Пожар је најпре захватио завесе од најлона, затим папире на писањем столу да би на крају захватио целу зграду.

Електронски професор

Амерички универзитет у Масачусетсу и два совјетска у Лењинграду и Кијеву почели су да користе „професоре“ који су означили прекретницу у настави. Ти наставници могу сатима неуморно да предају. Њихово знање је необично разноврсно и обухвата: књижевност, математику, физику, филозофију, стране језике и биологију. Ти чудесни предавачи чији су методи означили револуцију у настави су машине.

Машине у неким случајевима помажу професорима а у другим их замењују. Електронски мозак унапред зна сва питања и одговоре на њих. Ако њак погреша, пали се сигнална лампа и машина врши исправку.

Неке машине могу у свом памћењу да држе сва предавања једне школске године. Помоћу клавијатуре њак поставља сва питања из предметног штива и добија жељене одговоре.

Машина бележи тачне и погрешне одговоре њака. На тај начин се може проверити да ли њак напредује и које су празнине у његовом знању.

НИЈЕ ОН КРИВ

Пре извесног времена један француски аутомобилиста направио је саобраћајни прекршај. Приликом узимања података саобраћајац је не мало био изненађен кад му је прекршитељ на питање где живи одговорио: „У Блату“. Пошто је мислио да се шагачи саобраћајац је захтевао да му покаже исправе. И стварно човек је заиста живео у сеоцу „Блато“, које се налази у француској покрајини Лоари.

ЧУВАЈ СЕ СЕЊСКЕ РУКЕ

ПО РОМАНУ А. ШЕНОЕ
ЦРТА Ђ. ЛОБАЧЕВ

БРАКО, ПРЕВАРИШЕ НАС МЛЕСИ-
КИ! ЧУЈТЕ ШТА САМ ОВОГ ЧАСА
ДОЗНАО: БРАЋАЛИ СЕ ДАНАС ИЗ
ЛОГИАРА НАШИ ЛУДИ: ВОЗИЛИ
СОБОМ НЕШТО СТОКЕ, ХРА-
НЕ И ВИНА!
ОДЈЕДНОМ,
ИЗА БАШКЕ...

ТЕК
ШТО ЈЕ
КНЕЗ
ПОБЕ-
ДАРНИК
ИЗРАЗИО
СУМЊУ
У
ЧЕСТИ-
ТОСТ
МЛЕСИ-
КА, У
РЕФЕК-
ТОРИЈУ
САМО-
СТАНА
УЛЕТИ
ЈУРИША
ОРО-
БИК...

"... МЛЕСАНИ СУСТИГОШЕ НАШУ
БАРКУ, ЗАУСТАВИШЕ ЈЕ,
ПОЧЕШЕ ДА ПЛЕНЕ СВЕ!
НАШИ СЕ ПОВШАШЕ НА ПИСМО!
ТАДА ХУЛЕ НАПЕРИШЕ
ПУШКЕ..."

"... ШАЦИЦА НАШИХ ЈУНАЦИ СЕ
БОРИЛА! АЛИ ШТА СУ
МОГЛИ, ГОЛОРУКИ..."

... ТРОЦИЦА НАШИХ СУ ПОГИНУЛА!
ОСТАЛИ СУ СВИ ТЕЖЕ ИЛИ ЛАКШЕ
РАЊЕНИ: ККЕРКУ ПЕРЕ КРУЖИКА
ХУЛЕ ПОВЕДОШЕ СОБОМ! ТО ВАМ
ЈЕ СЛАВНА ВЕНЕЦИЈА! С КОЈОМ
СКЛОПИМО МИР! ЈА
ВЕЛИМ: СМРТ
КРИВОКЛЕТНИ-
ЦИМА!

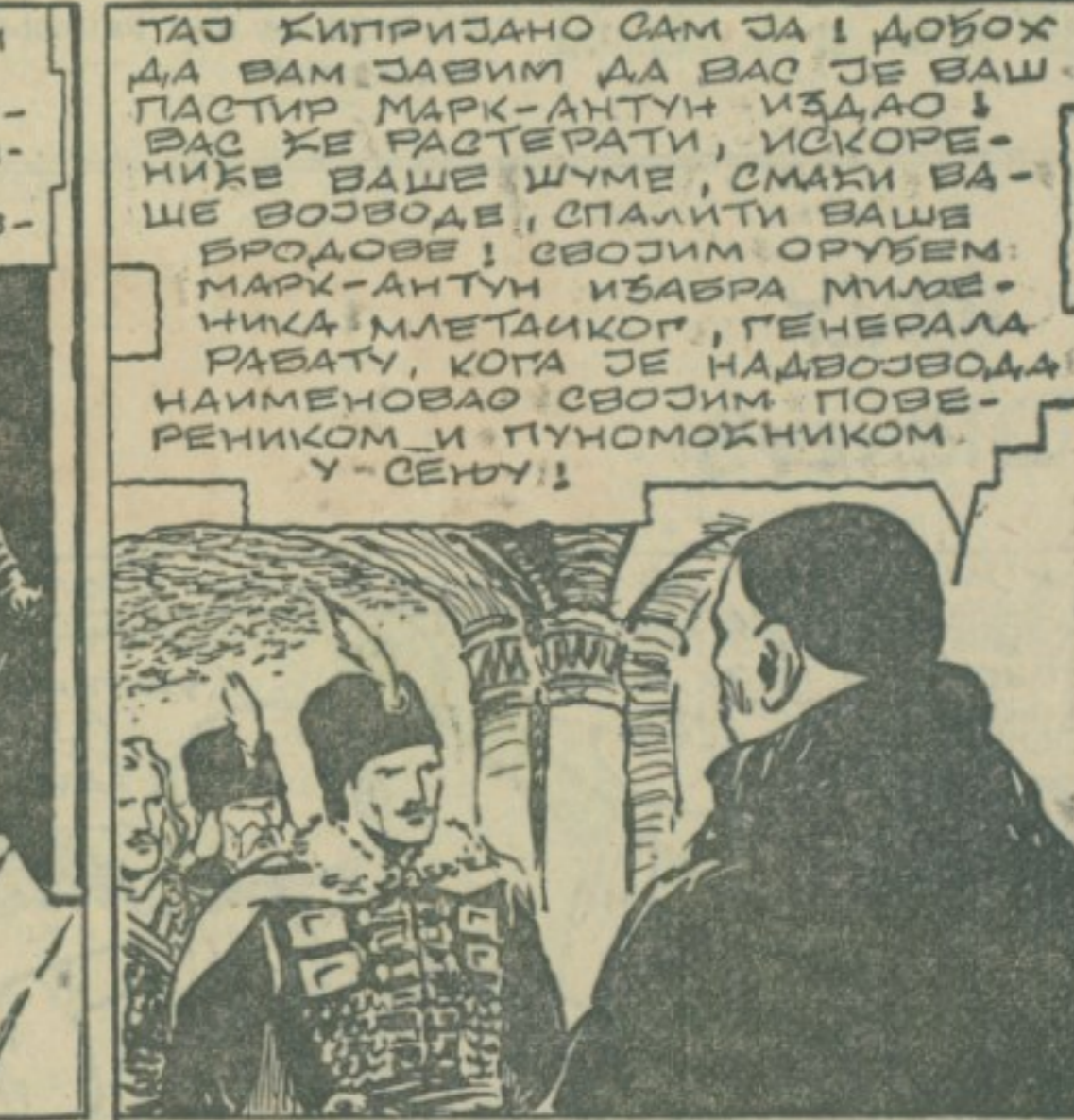
ДА БОГ ДА!
АМЕН!

СВ
СЕ
У
ЧУДУ
ОКРЕ-
НУШЕ
ПРЕМА
БРА-
ТИМА...

НЕПОЗНАТ САМ ВАМ? ЈЕСТЕ ЛИ ЧУЛИ
ЗА ПАТЕРА КИПРИЈАНА КОГА БЛУДНА
ВЕНЕЦИЈА ОКОВА ШТО ЈЕ ПРЕД СВЕ-
ТИМ ОЦЕМ БРАНИО УСКОКЕ, ЗА КИПРИ-
ЈАНА ШТО СТРЕДА ТЕ ЛАНЦЕ, ШТО
СТОЈЕ НА ДЕСНИЦИ СЛАВ-
НОГА ГЕНЕРАЛА
ЛЕНКОВИКА?

ЈЕСМО!

ТАЈ КИПРИЈАНО САМ ЈА! ДОБОХ
ДА ВАМ ЈАВИМ ДА ВАС ЈЕ ВАШ
ПАСТИР МАРК-АНТУН ИЗДАО!
ВАС ЈЕ РАСТЕРАТИ, ИСКОРЕ-
НИКЕ ВАШЕ ШУМЕ, СМАКИ ВА-
ШЕ ВОЗОВОЕ, СПАЛИТИ ВАШЕ
БРОДОВЕ! СВОЈИМ ОРУЂЕМ:
МАРК-АНТУН ИЗБРА МИЛЕ-
НИКА МЛЕСАКОГ, ГЕНЕРАЛА
РАВАТУ, КОГА ЈЕ НАДВОЈВОДА!
НАИМЕНОВАО СВОЈИМ ПОВЕ-
РЕНИКОМ И ПУНОМОКНИКОМ.
У СЕЊУ!

ХЕМИЈА — СПОРТУ

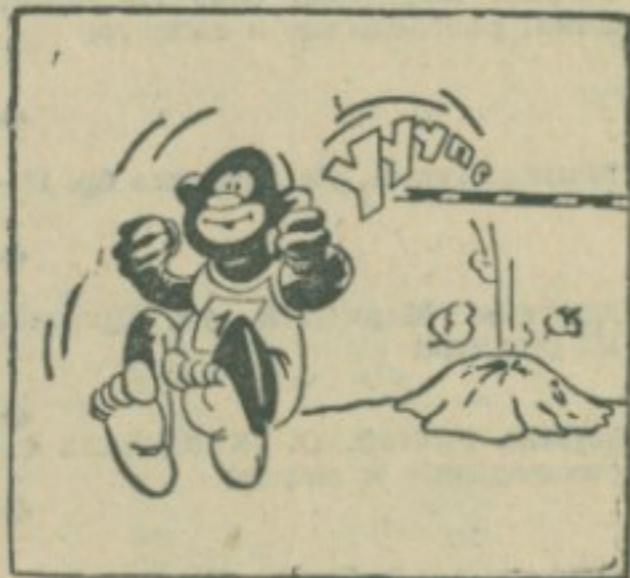
Хемија и спорт! Шта они имају заједничко? Изгледа, врло много.

Фудбал се, као што је познато, игра по свакаком времену. Киша за играча није сметња — они су на то навикли. Али, лопта се боји воде, она набубри, постане тешка. Играти таквом лоптом тешко је. Недавно су у једној лењинградској фабрици произвели специјалну непромочиву кожу за фудбалске лопте. У таквом „огртачу“ лопта се више неће бојати кише.

Хемија помаже и атлетичарима. Тако су стручњаци успели да направе тркачке ципеле с полетиленским ђонем и клинцима разне дужине који се могу скидати. За неколико минута клинци се могу пришрафити по жељи, у зависности од врсте земљишта на тркачкој стази.

Познато је колико тркачи цене „брузу“ стази. А је ли могуће учинити је још бржом да би се на њој могло трчати подједнако брзо по

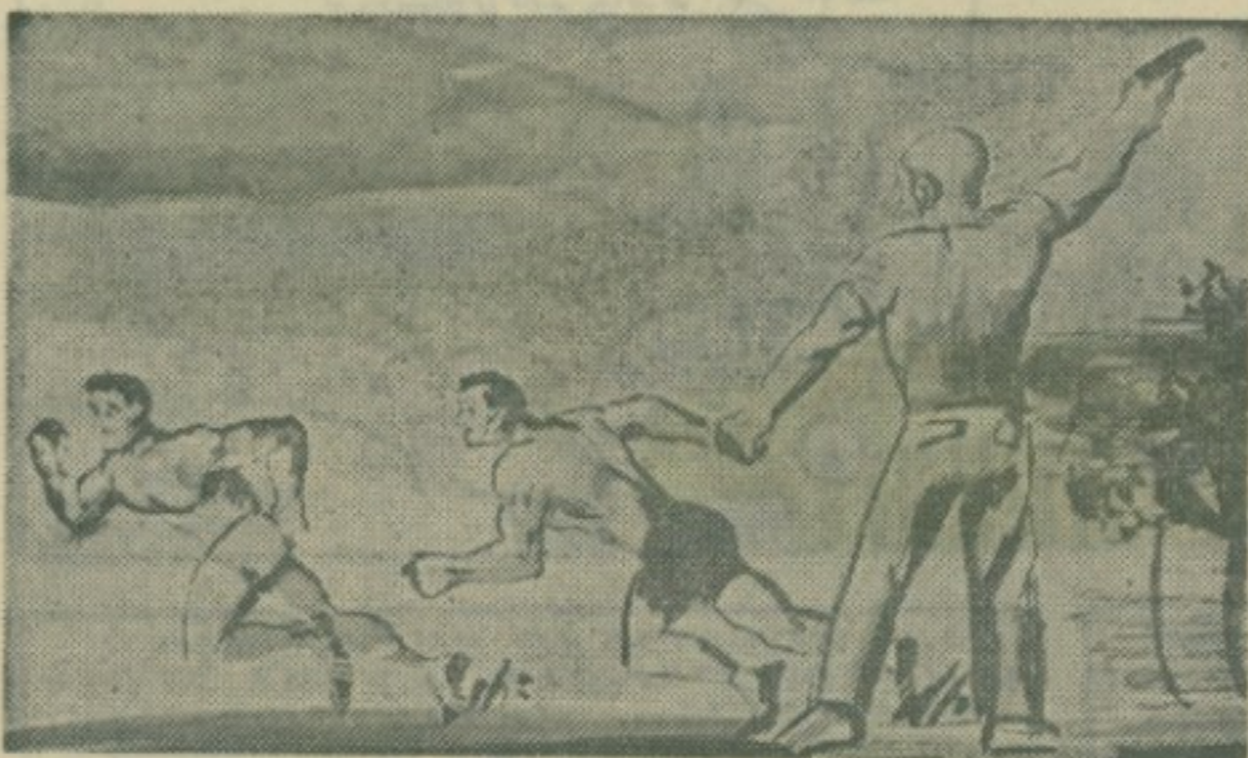
сваком времену а да се њон не клива уназад? Гумирана стаза — ето шта су предложили хемичари. И такве су стазе већ произведене и испробане на стадионима. По њима се може трчати и у обичним спортским ципелама без клинаца.

Племе скакача

У Африци, у држави Руанда, живи „племе шампиона“. То су људи веома високог раста, виши су од два метра. Они воле спорт, нарочито скок увис и на празнике организују такмичење скакача. Како смо обавештени најбољи скакач племена Нгога прескочио је 2 метра и 45 сантиметара. А да вас подсетимо: светски рекорд Валерија Брумела — 2 метра и 28 сантиметара.

Али рекордери не треба да се узбуђују, њима не прети опасност од афричких скакача. Разлог: скачући они се не одбацују од земље већ од тврдих термитских гнезда, која им служе као одскочна даска.

ПАЖЊА! СТАРТ!

Трчање треба почети одмах после пуцања стартног пиштоља или каквог другог сигнала. Ако си закаснио — твоји супарници су те већ пре тежи за цео метар или два.

Али, утарђено је да у целом свету нема човека који би оног тренутка кад се чује пуцањ реаговао и почео да трчи.

Кад бисмо имали апарат који би био способан да забележи шта се све дешава у мозгу спортисте у тренутку кад одјекне пуцањ, видели бисмо много шта интересантно.

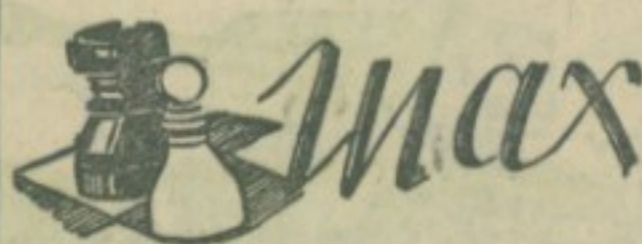
Бубна опна примила је тре перене ваздушних таласа и пренела га даље у унутрашњост уха. Ту се налази пуж. коштану шупљина, и Кортијев орган — најважнији део слушног апарата. Он се састоји од безброј влакана, „струна“ које на сваки спољашњи звук одговарају одређеним бројем трептаја. Нарочито, врло осетљиве нервне ћелије примају треперење влакана и предају их у виду нервних импулса слу-

ном нерву. Он са своје стране управља сигнал у слушни центар великог мозга. Велики мозак издаје наређење извршним органима: треба ступити у дејство! И атлетичар почиње да трчи.

Видите, какав дуг и сложен пут преваљује сигнал док не изазове одговарајуће деловање.

Награда за изгреа

За време фудбалске утакмице у граду Сијени (Италија) један играч, који је био незадовољан одлуком судије, скинуо је оване наочаре с носца и побегао. Спортски форум казнио је изгредника са три месеца неиграња. Међутим, неколико дана доцније кажњени играч примио је преко поште позамашну суму новаца. Новац му је послао један спортски лист као награду за „нечувену сензацију“.

»Свезнајући« Гледалац

На симуланој утакмици светског првака Капабланке истицао се неки надобудни гледалац — свезналица. У-

порно је утицао на играче да вуку потезе, све од реда слабе или немогуће. Једног учесника симултанке наговарао је да однесе фигуру са табле и то тако бучно да им је пришао и сам Капабланка. — Па немогуће је узети моју фигуру, приметно је првак света. — Али ја сам мислио на ову фигуру — рекао је свезнајући и руком је показао. Салом се разлегао смех јер је то била фигура зачуђеног Капабланкиног партнера.

Шеф полиције — тренер

Нова нада шаха у Бразилу живи у унутрашњости земље и сем праћења шаховске литературе нема могућности за учествовање на тренинг такмичењима са јачим месним играчима. Ипак он је добио тренера који је у приват-

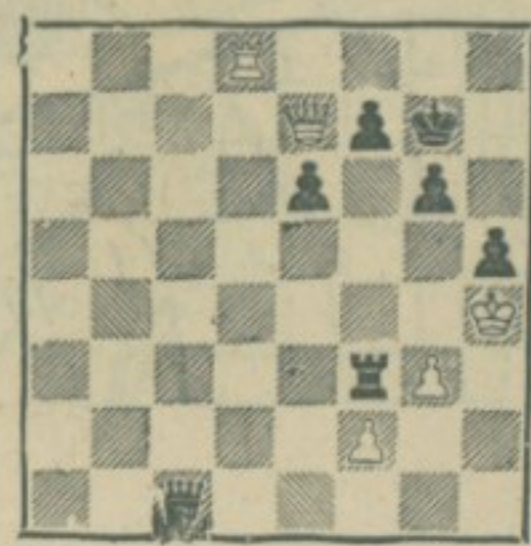
ном животу — шеф месне полиције. Са интересовањем се очекује наступ Мекинга, познатог у земљи фудбала под именом „шаховски Пеле“, на међузонском турниру који ће се одиграти на јесен у Тунису.

Мали проблем

Овај искоonstrуисан пример приказује како материјално слабија страна успева да изнуди реми. Начин на који је то учињено врло је допаљив и представља мало ремек-дело. Као и у еку кључ лежи у првом потезу белих.

Бели вуче и ремизира
Бели: Кх4, Де7, Тд8, Пф2, г3 (5)

Црни: Кг7, Дц1, Тф3, Пеб, ф7, г6, х5 (7)
Решење: 1. Дф8+ Кф6, 2. Дх8+ Кф5, 3. г4+! хг4, Тд5 5. Дц8+! Д:ц8 — пат.

ТЕЖАК БАЛЕТ

Паркет „Њујорк Белрума“ тресе се док играју ове заиста необичне балерине. Учитељ играња Џоел Лејтон припрема трупу за један весели телевизијски „шоу“. Услов за пријем: свака његова ученица мора да има најмање сто килограма!

НИЈЕ СТРАШНО У САХАРИ

Лети, кад наступе врели дани, многи помисле: „Како ли је тек у Сахари“. Па и није много страшноје. Напротив. У Сахари или Арабији жега се лакше подноси него у неким другим деловима света са умеренијом климом у којима се јака врућина јавља повремено са краћим или нешто дужим трајањем.

У Сахари, на пример, сунчеви зраци падају на земљу косије него код нас. Песак се брзо и јако зажари добрим делом и због тога што ваздух у пешчаној површини тла спречава топлоту да у њега дубље продре. Али песак се исто тако брзо и охлади јер су у Сахари знатно краћи дани, а много дуже ноћи које доносе велико освежење и пре-

дах до рањања следећег дана.

Доморочи су климатским условима прилагодили своје животне навике и исхрану, дају на пример не једу ништа, осим што попију малу шољицу црне кафе. А и странцима би било много боље да прихвате навике тамошњег живља, јер ће на тај начин лакше поднети жегу за време краћег или дужег боравка у овој пустињи.

Пустињска клима одувек је сматрана као веома здрава. То је учео и грчки историчар Херодот (умро 425. године пре наше ере). У својој IV књизи он описује многе народе од Урала до Гибралтара и напомиње да су становници либијске пустиње најздравији народ на свету.

Тисама читалаца

Милица Ђорђевић, ул. Републиканска 30, Баваниште, Банат (13 година; српскохрватски и руски)

Јасмина Станковић, ул. В. Корчагина 24/III, Крушевац (13 година; бит-музика, разгледнице, руски, српскохрватски)

Милан Панић, ул. Иво-Доле Рибара 79, Буђановци, Срем (ученик I разреда технолошке школе)

Миливој Филиповић, ул. Фрушкогорска 30, Вршац, Банат (разгледнице, марке и слике глумаца)

Ирена Нађидаји, ул. Облачина Раде 19/а, Нови Сад (18 година; разгледнице градова и марке)

Ева Средаји, ул. Максима Горког 34, Нови Сад (16 година; ученица II раз. гим. марке, разгледнице и музика; српскохрватски, немачки, енглески и мађарски)

Зенифа и Зарифа Муховић, ул. Боре Вукмировића 4, Приштина, Космет (17 и 15 година; забавна музика, бит-музика и Алан Дејон)

Радомир Матићанин, ул. Струмичка 96, Београд (15 година; разгледнице; српскохрватски, немачки)

Радојка Раковић, ул. Дунавска 6, Ванаштор (12 година, ученица VI разреда, дописивање)

Сања Шошкић, ул. Зринског б. б., улаз II/10, Вршко, Босна (17 година; разгледнице, плоче)

Влада Толић, ул. Народнoг фронта, Сента (7 година, дописивање с друговима из Југославије и иностранства)

Јожеф Ковач, ул. Бранка Радичевића 16, Сента (18 година; дописивање с друговима из земље и иностранства)

Јожеф Симон, ул. Дожа Ђера 1, Сента (дописивање)

Ђуро Толић, Трг народног фронта 6, Сента (17 година, дописивање)

Дан Плана, жел. станица Вучитрн, Космет (дописивање, размена разгледница и слика глумаца)

Ангел Тренивски, ВП 5429/4, Лајковац (20 година; дописивање и размена разгледница)

Томислав Костић, ВП 6734/46, Валево (20 година; дописивање и размена разгледница)

Зора Попов, ул. Вука Караџића 36, Мокрин (17 година; дописивање)

Милан Риколовић, Липнички шор, Лозница, Србија (16 година, ученик гимназије; српскохрватски и немачки)

Иштван Недељов, Иваново код Панчева — Гробљанска број 8

Никола Дугоњић, Гробљанска бр. 8, Иваново код Панчева

Радица Мајдевац, село Глободер, зп. Стопања Крушевац (15 година; разгледнице и салвете)

Момир Ђурић, ул. Дринска бр. 18 — Свилајнац

Драгиша Марковић, ул. Дринска бр. 16 — Свилајнац (ученик III разреда)

Зорица Ристић, О. Жупанчића 4 — Гудурица-Вршац (16 година, разгледнице и марке)

Драган Дамјановић, В. Благојевић бр. 37 — Шабац (14 година; марке и разгледнице)

Снежана Симић, ул. Стојадина Трајића бр. 118 — Ђивилане-Космет (15 година ученица VII разреда; разгледнице, маркџце)

Гордана Станковић, ученица I-2 економске школе „Драги Поповић“ — Ђивилане — Космет

Вранислав Ковачевић, ул. В. Кједрича бр. 4/III-12 — Ниш (15 година; модерну музику, значке, разгледнице, марке)

Марта Кери, Војводе Мишића 48, Кикинда (13 година; мађарски, руски и српскохрватски)

Вјекослав Равелић, Стјепана Радича 62, Плетерница — СР Хрватска (19 година; руски, чешки, словачки и српскохрватски)

Гордана Жамић, ул. Светозара Марковића 85, Београд

WALT DISNEY'S ИЗВИДНИЦИ

ИСАК АСИМОВ

МЕСТО ГДЕ ИМА МНОГО ВОДЕ

Не, ми никад нећемо стићи у далеки космос. И више од тога, ни нашу планету неће посетити становници других светова, то јест никад више.

Из личног искуства, ја мислим да су космички летови потпуно могући и становници других светова већ су боравили на Земљи. Ја то поуздано знам. Космички бродови, можда, преваљују просторства између милиона светова, али у нашој средини њих никада неће бити. То ја такође поуздано могу да тврдим. А све због једног ружног неспоразума.

Све ћу сад детаљније објаснити.

За овај неспоразум крив је Барт Камерон и ви, наравно, треба да знате каква је то човек Барт Камерон. Он је шериф Твин Галча, у савезној држави Ајдахо, а ја сам његов помоћник. Барт Камерон је нервозан, нарочито лако се изнервира кад дође време да плати годишњи порез на приход. Видите, поред тога што је шериф, он држи још и радњу, власник је фарме са овцама, добија пензију као ратни инвалид (озлеђено му је поврћено) и има још неке приходе. Свакако, није му било лако да израчуна колико је дужан да плати пореза.

Све то не би било ништа кад би он дозволио пореском чиновнику да му помогне у том рачунању. Али, Барт жели све сам да уради, а као резултат тога постаје потпуно неурачунав. Кад се приближи 14. април, боље је држати се подаље од њега.

И баш је тај дан морао летећи тањир да изабере за спуштање — 14. април 1956.

Ја сам видео како је атерирао. Седео сам у шерифовој канцеларији наслонивши се столицом о зид, гледајући кроз прозор звезде. Да читам новине мрзело ме је и ја сам размишљао шта да радим: да легнем да спавам или да останем ту и слушам како Камерон не престано грди и по сто двадест и седми пут проверава дуге колоне цифара.

У почетку ми се тањир учинио као звезда која пада. Али, одједном се светлећи млаз проширио, раздвојио се и претворио у нешто слично блеску ракетног мотора. Тањир се спустио на земљу сигурно и без икаквог шума. Чак би и сув лист падајући јаче зашустао.

Из тањира су изишла двојица.

Ја сам изгубио моћ говора и скаменио се. Нисам могао да изговорим ни реч, ни прстом да мрднем. Чак ни трепнути нисам могао. Просто, остао сам да седим онако како сам и седео.

А Камерон? Он ни поглед није дигао.

Зачуло се куцање. Врата су се отворила и ушла су двојица из летећег тањира. Да нисам видео како је тањир атерирао између жбуња, изгледали би ми као људи који су стигли из неког великог града: тамносива одела, беле кошуље, кравата боје сламе, а ципеле и шешири црне боје. А они? Имали су тамну боју коже, црну коврцаву косу и смеђе очи. Изгледали су веома озбиљно.

Како сам се уплашио. А Камерон је само испод ока погледао према вратима кад су се отворила и намирштио се. У другој некој прилици он би се смејао до изнемоглости видећи такву одећу у Твин Галчу, али сада је био толико обузет плаћањем пореза да се није чак ни осмежно.

— Шта могу да учиним за вас, момци? — упитао је добујући прстима по папирима да би им показао како је заузет.

Један од оне двојице приступи ближе и рече:

— Већ дуго времена ми посматрамо ваше ближње.

Пажљиво је изговорио реч по реч.

— Моје ближње? — упитао је Камерон. — Нас је свега двоје — ја и жена. Шта је то она направила?

Онај је продужио:

— Ми смо одабрали за први контакт ваше место зато што је прилично усамљено и мирно. Ми знамо да ви овде управљате.

— Ја сам шериф, ако сте то имали у виду, што

одуговлачите. У чему је ствар?

— Брижљиво смо проучили како се одевате, чак и вашу спољашност.

— Значи, по вашем мишљењу ја се лоше облачим — Камерон је тек сад приметио каква одела они имају.

— Желимо да кажемо да се тако облачи ваша друштвена класа која управља. Осим тога ми смо проучили и ваш језик.

Очигледно, Камерону је нешто синило у глави:

— Тако, значи, ви сте странци — рекао је.

Камерон није волео странце јер се са њима сретало углавном док је био у војсци, али се увек трудио да буде објективан.

Човек са летећег тањира је рекао:

— Странци? О, да. Ми смо из оног места где има много воде, како бисте ви рекли, ми смо Венеријанци.

Ја сам једва некако успео да трепнем, али сам се ту опет скаменио. Видео сам летећи тањир. Идео сам како се он спустио на земљу. Ја у то нисам могао да не верујем. Ови људи — или ова бића — долетели су са Венере.

Али Камерон није ни трепнуо. Рекао је:

— Добро. Ви сте у Сједињеним Америчким Државама. Овде сви имају иста права без обзира на расу, вероисповест, боју коже а такође и националност. Стојим вам на услузи. Шта могу да учиним за вас?

— Желимо да нас што брже можете повежете с воденим државницима ваших Сједињених Америчких Држава, како их ви називате, да би дошли овамо ради саветовања које би имале, за циљ присаједињење нашег народа нашој великој организацији.

Камерона је лагано облито црвенило.

— Кажете, присаједињење нашег народа вашој великој организацији? А ми смо већ чланови ОУН и бог те пита чега још сме не. И, значи, ја треба да набавим овде председника републике? Овог часа? и Твин Галчу? Да му кажем да пожури?

Погледао је у мене као да очекује да на моме лицу види осмех. Али, ја сам био у таквом стању да и кад би испод мене извукли столицу, ја чак не бих могао ни да паднем.

Човек с летећег тањира је рекао:

— Да, одуговлачење је неугодно.

— А, Конгрес? Да ли вам је и он потребан? И Врховни суд?

— Па, ако нам они, шерифе, могу помоћи.

Е, ту је Камерон праснуо. Лупно је песницом по својим хартијама и дрекнуо:

— Тако дакле, али ви мени не можете помоћи и ја немам времена да се гњавим са сваким беспосличарем и шаливијом коме падне на памет да дође овде. А ви сте још поред тога — странци. Ако се овог часа не изгубите одавде, ја ћу вас укапити због кривичног дела рушења државног поретка и никад вас нећу пустити.

— Ви желите да ми одемо? — упитао је човек с Венере.

— И то сместа. Губите се тамо одакле сте дошли и не враћајте се. Ја не желим да вас видим овде и нико овде не жели да вас види.

Она двојица се погледаше, лица су им некако чудно подрхтавала. Затим се јавио онај који је већ говорио:

— Ја видим да ви у ствари желите да вас оставе на миру. Ми не напуштамо себе и своју организацију никоме ко неће да има везе са нама и са њом. Ми не желимо силом да се мешамо у туђе ствари и ми ћемо одлетети. Више се нећемо вратити. Опколићемо ваш свет свим сигналама за упозорење. Овде вас нико више неће посетити и ви никада нећете моћи да напустите своју планету.

Камерон је повикао:

— Слушајте ви, господине, мени је тог брбљања већ доста. Бројим до три...

Они су се окренули и изашли а ја сам знао да су њихове речи потпуно истините. Разумете ли, ја сам их слушао а Камерон не, зато што је све време размишљао о порезу. Знао сам да ће око Земље бити постављена јака ограда, ми ћемо бити унутра затворени и нећемо моћи да изађемо. Нико неће моћи да изађе. Знао сам да ће тако бити.

И само што су они изашли мени се вратио глас — превише касно. Завапио сам:

— Камероне, забога, они су из космоса. Зашто си их отерао?

— Из космоса? — упео је поглед у мене.

— Погледај! — викнуо сам. Не знам како ми је то пошло за руком — он је петнаестак килограма тежи од мене — али ја сам га зграбио за окрвратник и подигао га до прозора тако да су му сва дугмад на кушуљи потпадала, сва до једног. Изненађен он се није ни бранио, а кад се прибрао и хтео да ме обори, олазно је кроз прозор шта се дешава и ту му је понестало даха.

Она двојица улазила су у летићи тањир, Тањир је још ту стајао велик, окруао, сјајан, моћан. Затим је узлето. Подигао се лако као перо, једну његову страну обасјала је наранџастоцрвенкаста светлост која је постајала све јача, а сам брод све мањи док се поново није претворио у звезду која пада да би се на крају полако угасила.

Ја сам проговорио: — Шерифе, зашто си их прогнао. Њима је стварно било потребно да се сретну с председником. Сад се они неће више вратити.

Камерон је одговорио: — Мислио сам да су странци. И сами су рекли да су научили наш језик. Ја говорим су некако чудно.

— Ах, боже. Странци.

— Они су тако казали, да су странци, а личе на Италијане. Па сам и помисли, да су из Италије.

— Зашто Италијани? — Па рекли су да су Венеријанци. Ја сам их чуо — они су то рекли.

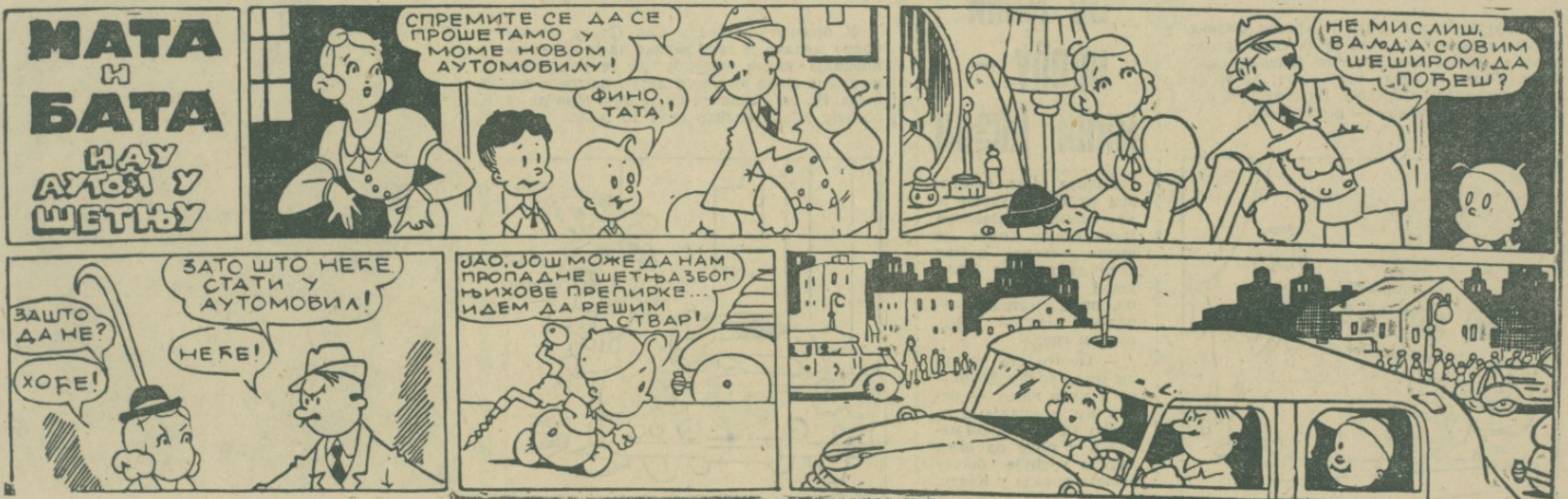
— Венеријанци? — избечио је очи.

— Па они су то казали. И још су рекли да су дошли из места где има пуно воде. А на Венери има много воде.

Разумете, то је просто био неспоразум, глупа грешка какву може свако да направи. Али, сада више људи са Земље неће никад полетети у космос, никада нећемо стићи чак ни до Месеца, нас више никад неће посетити ниједан Венеријанац. А све због те магарчине Камерона и његовог пореза на приход.

Он је прошаптао:

— Венеријанци. А кад су они поменули то место где има много воде ја сам помислио да су Венеријанци.

БИК КОЈИ СЕДИ

Пун погодак

Браћа Свен и Бјерглунд Андерсен у Елсинору, у Данској, клече крај мртве дивље патке. Свен (десно) је снажним ударцем одбацио белу лоптицу за голф преко игра

лишта, али се она у лету нагло зауставила. Њој се на путу нашла дивља патка у ниском лету, лоптица ју је погодила као метак и она је пала на земљу.

М-КАО МОДА

КОЦКАСТО
И
ПРУГАСТО

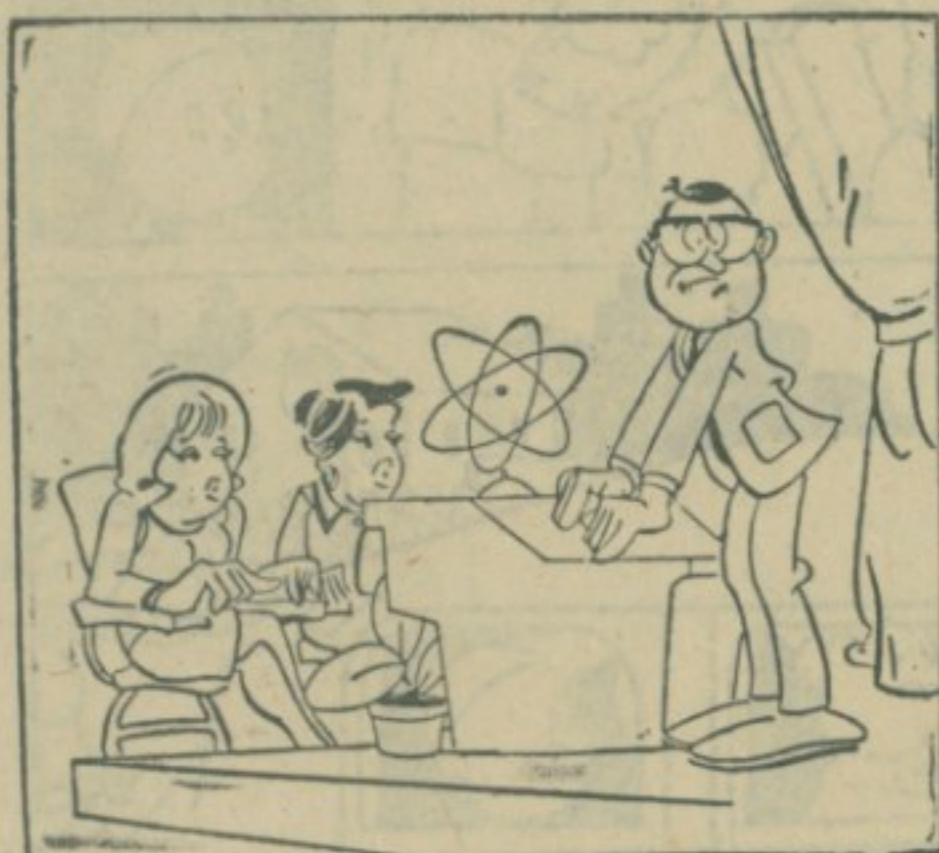
М-КАО МЛАДОСТ

Некада је у одевању било недопустиво комбиновати коцкасту и пругасту тканину, а данас је то последња реч моде. Али, ако вам се оваква комбинација тканина не допада, верујемо да ће вам се допасти крој сукње и блузе, на други начин. На пример, коцкасту сукњу комбинујте са једнобојном блузом и то у оној боји која доминира на сукњи. Или, направите пругасту блузу а сукњу од једнобојног платна у истој боји као што су пруге на блузи.

ШТАМПАРСКА ГРЕШКА

У Јоханесбургу један професор физике веома се изненадио када је на свом предавању о космичким зрацима угледао само жене. Убрзо се ствар разјаснила: за то је крива штампарска грешка. На огласу је писало уместо космички — козметички.

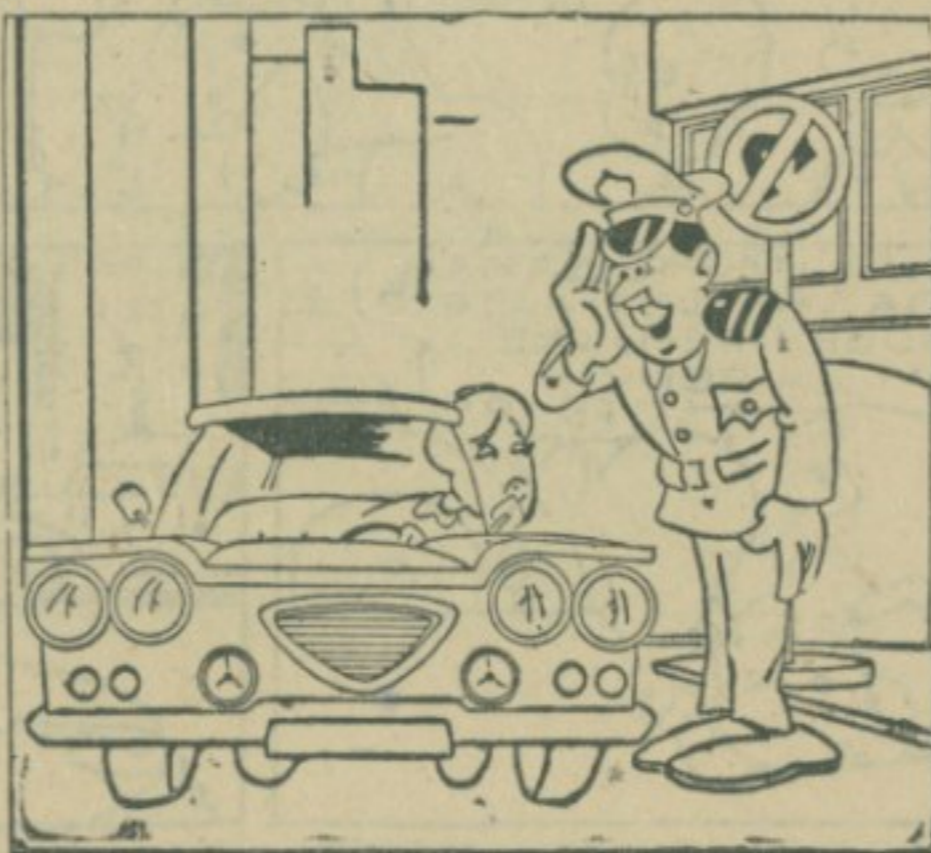
За мини крађу — МИНИ КАЗНА

Доналд Чез, баштован из Кента украо је из једне продавнице мини сукњу којом је према његовој изјави хтео да покрије један јавни споменик, који он, опет, сматра неморалним, једном речју руглом града.

— Пошто сте учинили мини крађу добићете и мини казну — рекао му је судија и осудио га да једном месечно у року од шест месеци уређује башту Палате правде у Кенту.

Вечито младе

У бразилском граду Сан Паулу пажња према женама је тако велика да је начелник полиције издао наредбу да се у возачке књижице жена не уноси датум њиховог рођења. На тај начин он им је омогућио да се осећају младе колико саме то желе.

ИЗ ЖИВОТИЊСКОГ СВЕТА

НАШИ СУСЕДИ ЛИЈЕ

Објављујемо истинит доживљај канадског писца Ернеста Сетона Томпсона, чувеног по књигама о животињама. Овог пута то је сусрет са лисицама — не само интелигентним, лукавим бићима већ и ретко приврженим породици и младунцима — тврди Сетон.

Кад сам пре две године дошао кући из Торонта, отац ми се одмах пожалио на лисице, свакодневно су му крали кокоши и пилиће. Мени је ставио у задатак да пронађем лисицу јазбину у оближњој шуми и да је уништим. Пошто сам одрастао у шумама и познавао малтене свако дрво са задовољством сам се прихватио дужности. Није ми требало много времена да откријем јазбину. Ипак, коначно потврду да сам у праву добио сам тек после неколико дана стр-

пљивог стражарења на оближњем дрвету.

Тог поподнева дан је било врло топао и четири младунчета изишла су да се мало сунчају. Личили су на јагањце, само су били нешто мањи. Опрезно су провукли своје главе из јазбине и када су се уверили да нема никога у близини изишли су на сунце и почели да се играју. Изненадило ме да родитељи нису уз њих. Али, малишани су били врло опрезни и на најмањи шум бежали у јазбину одакле су вирили неко време док се не би уверили да је опасност прошла.

Мало касније стигла је и њихова мајка носећи у зубима кокошку, коју је највероватније ухватила у нашој фарми. Када је бацила плен међу своје малишане они су почели да се отимају док на крају нису целу кокошку растргли и појели. Зато време мајка је чувала и са поносом гледала малишане како се отимају и слатко једу. Када је обед завршен, лисица је пажљиво покупила све перје и однела га у јазбину укловивши и трагове крви.

Млади лисичићи су били тако лепо симпатични и забавни да сам и следећих дана долазио и дуго их посматрао у игри и за време „чацова“ када их је мајка упућивала у живот. Почела је да их води у лов. У почетку то је било у непосредној близини јазбине тако да су брзо могли да се оклоне у случају опасности. Први лов је био на полске мишеве који су у близини имали читаву колонију. Стара лија би зауставила младунце док би сама полако и неприметно као сенка ишла кроз траву а чим би се трава покренула нагло би скакала и притискивала предњим шапама. Готово увек би се истог тренутка зачуло цичање миша. Касније су и малишани то исто понављали али би обично остали празних шапа јер још нису били ни довољно вешти ни довољно брзи.

Затим је дошао на ред лов на веверице. Ове радознале зверчице стално су се шуњале око лисичића и краде им храну чим би се њихова мајка мало удаљила. Узалуд су младе лије покушавале да у томе спрече окретне и лукаве веверице. Али где не помаже снага, помаже лукавство. Стара лија би најурила своје малишане у јазбину док би она сама легла на земљу непомицна као да је мртва.

Радознале веверице нису могле да одоле а да не виде шта се то десило старој лији. Можда се претвара? Боље је не прилазити сувише близу. Посматрају је са свих страна, праве ларму не би ли

пробудили лију. Међутим, лија и даље лежи као мртва. Најзад веверице се усуђују да приђу доста близу и да се баце комадима дрвета на њу. Како и после тога лисица не даје знаке живота, веверице јој се сасвим приближавају па се чак и пењу на њу. А онда „мртва“ лија нагло скаче и веверица се нађе у чељустима. Све су то посматрали млади лисичићи вирићи из јазбине мада их је мајка отерала у унутрашњост.

Затим их је мајка учила како се никад не ваља враћати истим путем којим су отишли и да се треба више ослободити на нос него на очи. Само будала трчи низ ветар. А лија није глупа. Зато ту мудрост треба пренети и на малишане. Мајка их учи да никад не треба ићи преко отвореног поља већ увек поред неке врвине или долине где могу проћи непримећени. С друге стране, не ваља ићи кроз гомилу или високу траву јер ту је слабо видик и тешко се бежи.

Мајка је упућивала и у то којих животиња треба да се плаше а којих не. Постепено су се привикавали и на разне мирисе животиња, птица и људи. Посебно им је скретала пажњу на мирис људи од којих је ваљало бежати што даље и што брже. Док сам се ја забављао учећи лекције заједно са младим лисицама, кокоши су и даље нестајале са фарме а мој отац се све више и више љутио и говорио како сам антиталанат за лов кад нисам успео ни после толико времена да пронађем јазбину. Зато је одлучио да сам предузме акцију. Прво је поставио неколико замки са отровом. Међутим, лукава лија се није дала насамерити и отац је морао да мења план.

Од једног суседа ловца узео је два одлична ловачка пса и љутит, после једне ноћне посете лисице повео псе за трагом. Мада је лукава лија покушавала све да заваара траг, прелазила је чак два-три пута преко речице, овог пута није јој пошло за руком да превари искусне псе. Они су довели оца и још једног човека са фарме право до јазбине.

Лопатама и ашовом отац и његов пријатељ почели су да шире отвор на јазбину, док су пси кевнући мотрили да неко не утекне из ње. Када је отвор био довољно широк, пси су јурнули у јазбину и заклали три младунчета. У том тренутку стигао сам и успео само толико да

отерам псе и извучем четврто лисиче које је дрхтало од страха. Однели смо га кући и везали ланцем око врата тако да није могло умаћи.

Чврсто сам веровао да мајка ћене заборавити свог јединца и зато сам решио да целе ноћи останем на стражи и видим шта ће се десити. Младунце је више пута покушавало да се ослободи ланца, али би се видећи да су сви напори узалудни, враћао у свој сандук. Око пола ноћи почело је да цвили понављајући више пута одређене гласове док на крају није добило одговор од мајке. После неколико минута појавила се и она као сенка из мрака и шчепала га желећи да га понесе са собом. Али гвоздени ланац није то дозвољавао. Ипак се лија брзо снашла, почела је да гризе ланац да би ослободила своје младунце. Остала је тако до зоре. Када сам ујутру устао, видео сам да је ланац сав крвав али, разумем се, нештећен.

Сутрадан сам отишао до јазбине и тамо угледао призор који ме је потресао. Лисица је ископала из земље три убијена младунчета које је мој отац био затр-

пао и поред њих ставила две заклане кокоши. Шта све није чинила да поврати своју децу у живот! Покретала им је главу час на једну час на другу страну, окретала их са бока на бок. Али, све је било узалуд. Када је најзад увидела да су мртви однела их је у јазбину и тамо закопала. Сва њена љубав била је сад усредсређена на малишана који је лежао као заробљеник код нас. Ја сам више пута помишљао да га ослободим, али знао сам да бих тиме разбеснео свог оца, лисица нам је те године заиста нанела велике штете.

Сваке ноћи она је редовно долазила и доносила храну свом малишану, кога је научила да ништа не прима од нас: бојала се да га не отрујемо. Сваке ноћи покушавала је да препризе ланац не штедећи себе што се видело по крвавим траговима око ланца. Да би била мање упадљива за време својих ноћних посета, ископала је рупу у близини сандука и тамо завлачила тело док је покушавала да препризе ланац.

Тужна мајка је долазила сваке ноћи ризикујући свој живот само да би помогла свом јединцу да се дочепа

слободе. Покушавала је све чак и да некако скине ланац са врата младунчета. Али сви њени напори остали су узалудни. Чак се и мој отац, који је изнад свега желео да убије стару лисицу, био сажалио на толику њену тугу и није више излазио ноћу е пушком да је убије.

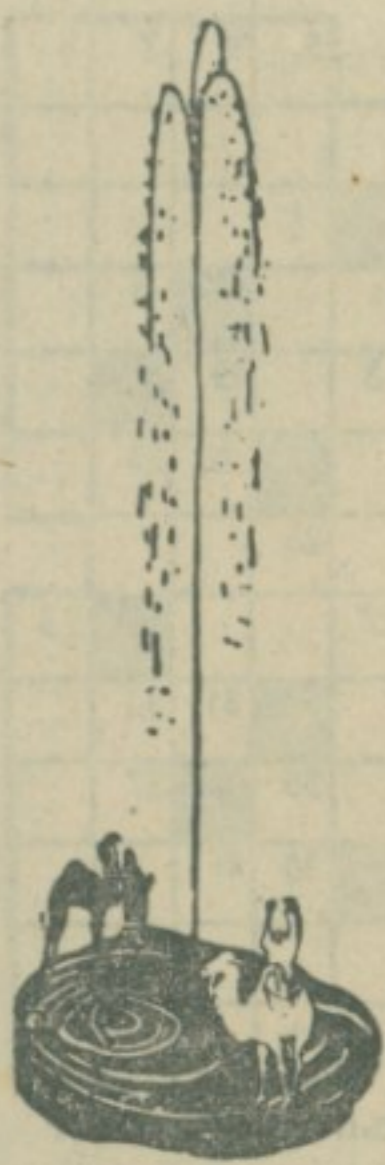
Једне ноћи, као и обично, стара лија је дошла и донела храну своје љубимцу. Лисиче је јело са апетитом док га је мајка миловала и лизала по целом телу. Али једва да је прошло и десетак минута како је појело, оно је нагло почело да се грчи. После минут-два легло је на земљу да се више никад не подигне. Било је мртво.

Ма колико да је била мајчина љубав према свом јединцу, изгледа да је љубав према слободи била још већа. Кад је видела да су сви напори да га ослободи из ропства узалудни, мајка га је отровала комадом меса који је био спремљен за њу. Јер, немогуће је да није знала да је месо отровано, јер га је увек избегавала. Зато је више волела да њено дете буде мртво него да живи у ропству. После тога и она је нестала из нашег краја или је, можда, и сама наша смрт.

ДОПИНГОВАНЕ КОРЊАЧЕ

Један Швајцарац из кантона Вод, иначе страствени кладилац, организовао је у својој башти трке корњача, које је сам одгајао и тренирао за трку. Пошто је присутнима пало у очи да се једна од такмичарки необично понаша, позвали су ветеринара који је открио да је Швајцарац допинговао корњачу да би више зарадио.

ЛЕЗЕРО ИСПОД САХАРЕ

Под ужареним песком Сахаре откривено је подземно слатководно језеро. На дубини од 400 метара воде има у изобилју: када су бушилице доспеле до ње на површину је пикнуо млаз висок 80 метара.

МУЗИКА ЛЕТА

Летећи инсекти тако брзо машу крилима да се појединачни замахи не може ни приметити. Приликом лета махање крила изазива треперење ваздуха, које допире до бубне опне у нашем уху и ми то чујемо као звук — зујање. Што је махање крилима учестаније, брже, то је звук тонски виши. Гундељ прави 87 замаха крилима у секунди и звук који том приликом настаје, чујемо као зујање доста ниског тона. Међутим, комарац направи 549 замаха крилима у секунди и производи звук високог тона. Најспорије машу крилима лептирови. Поједини дневни лептирови праве 5 до 10 замаха у секунди. На растојању од пола метра лет лептира чини се сасвим нечујан, Ме-

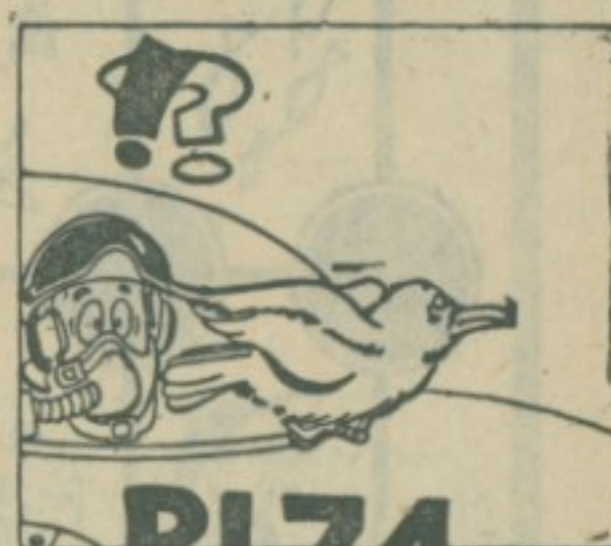
ђутим, ако дневни лептир пролети поред самог уха, може се чути звук врло ниског тона.

НЕОБИЧНЕ КОРЊАЧЕ

На Далеком истоку и нигде више у свету могу да се сретну корњаче које, за разлику од осталих, имају мекан кожасти оклоп. Оне припадају једној врсти тропских корњача живе у рекама и језерима где заривене у муљ тако да им се види само глава вребају рибе које пливају око. Врат им је дугачак и покретан, а чељусту веома снажне. Корњаче ове врсте понекад нападају човека и њихов ујед је веома болан. Месо и јаја су им врло укусни за јело, те их домораци радо лове.

КО ЈЕ БРЖИ

Жива бића која лете имају врло различиту брзину. Тако, на пример, бумбар лети брзином од око 18 километара на час, врана око 50, чворак око 70, а чиопа и 100 километара на час. Најбржи млазни авион превали око 900 километара на час. То су апсолутне брзине изражене у километрима на час. Међутим, поредак се мења када су у питању релативне брзине, односно када се узме однос дужине тела летача и брзина коју пређе за један минут. Ту је поредак готово обрнут: бумбар прелети 10.000 својих дужина у минути, чиопа 8.300, чворак 6.180, врана 1700, а млазни авион „свега“ 1.500 својих дужина.

ПОМОЗИ НЕМИРКУ!

ОТВОРИ ОЧИ

Шта све мама није покушала да би смирила и забавила свог си-

на! Играчке му дала и певала му песмицу. Не, ништа није помогло.

Малишана је интересовало све, само не оно што треба. Он би хтео

да ради исто што и мама, да пере судове. Покушао је и шта је из

тога испало види се на поду. Претрпана пословима мама није имала много времена за размишљање и поступила је, можда, преоштр — стрпала га је у кавез! Једно је сигурно: одакле неће моћи да прави штету, плакаће, плакаће и умориће се. За то време ти се потруди да између десног цртежа и левог нађеш десет грешака. Док ти то успешно, мама ће се одљутити, ка, што то све маме раде, и немирко ће опет слободно журити по кући.
На посао. Задатак није баш лак!

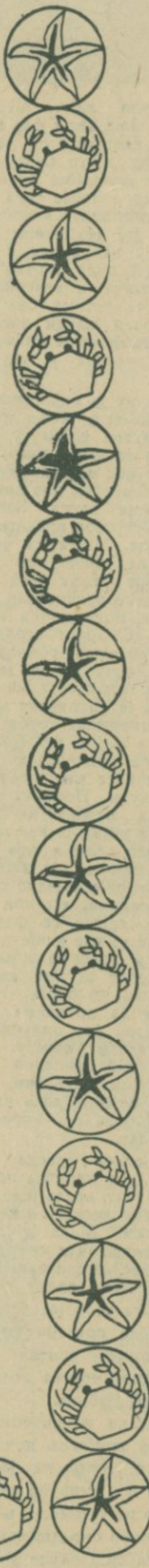
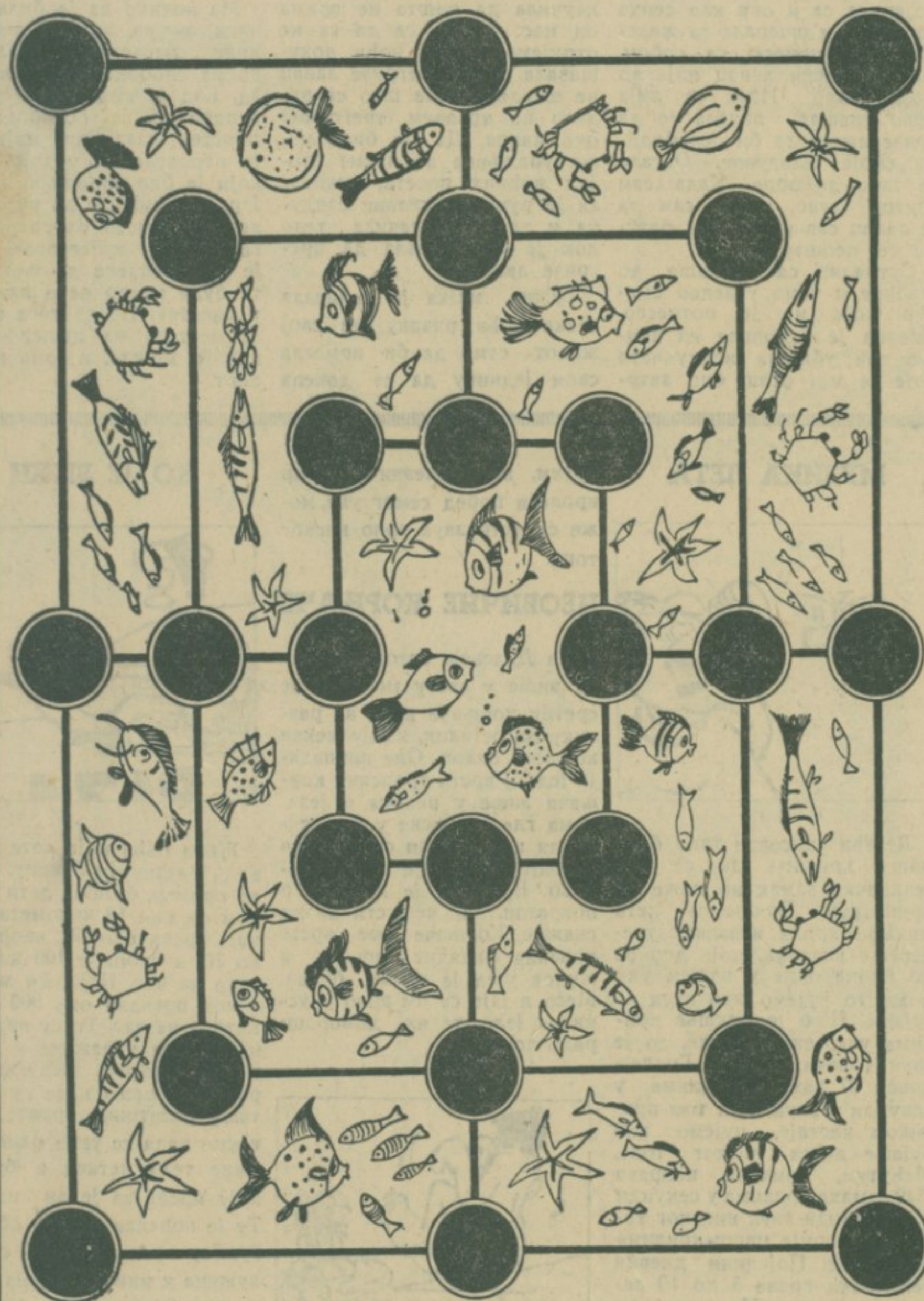
Одговор:
1. На десној слици левој је једна ипнија панталона. 2. У левој слици је прва. 3. Мама није имала много времена за размишљање и поступила је, можда, преоштр — стрпала га је у кавез! Једно је сигурно: одакле неће моћи да прави штету, плакаће, плакаће и умориће се. За то време ти се потруди да између десног цртежа и левог нађеш десет грешака. Док ти то успешно, мама ће се одљутити, ка, што то све маме раде, и немирко ће опет слободно журити по кући.
На посао. Задатак није баш лак!

ПОДВОДНИ РИБОЛОВ

НАПРАВИ САМ

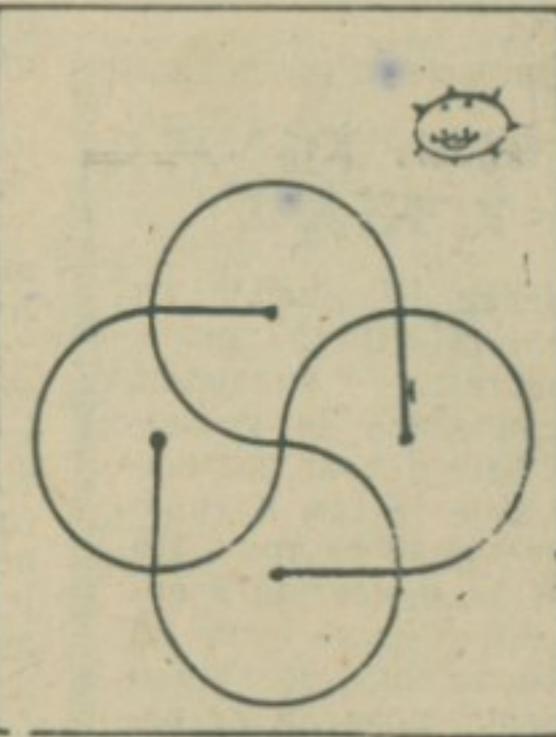
Игра коју ћеш данас научити слична је познатој „дига-маци“, али се ипак од ње по нечему разликује. Узми у руке маказе, извади лепак из фиоке, пронађи у кући један картон и од маме затражи кутију од марамица. То је довољно да сам направиш једну лепу игру коју ћеш моћи да понесеш на плажу и забавиш се са другом вима. Видећеш, бићеш много задовољнији кад за вршиш посао него да си добио игру купљену у радњи. Јер, оно си сам, својим рукама направио.
Прво пажљиво изрежи кружиће с морским звездама и раковима (узгред речено ови се ракови зову „краве“) и налепи их на дугмад или кружиће од картона исте величине. Исто тако исечи пажљиво цело „игралиште“ и залепи га за чврсти картон да се не би увртало по крајевима и цепало. Сав

овај прибор држаћеш у кутији од марамица коју ћеш споља обележити различитим сликама у боји, најбоље са морским животињама, да би било у „стилу“ са целом игром.
Саслушај сада правила игре.
У игри учествују два играча. Сваки од њих добија по осам кружића — жетона или пиона. Коцком се одређује ко ће први да игра (глава — писмо). Кад дође на њега ред, играч убације у игру по једног пиона, лазећи при том да противник не успе да постави три пиона један уз другог у истој линији. Ни је дозвољено помичање више од једног пиона и то само по правој линији од једног поља до другог. Онај ко успе да постави три пиона један до другог, добија од противника један жетон. Игра се завршава кад један од играча остане без жетона.

ПРОВЕРИ СВОЈЕ ПАМЋЕЊЕ

Пажљиво посматрај наш цртеж неколико тренутака. Затим склопи новине, узми хартију и оловку и покушај да нацрташ фигуру према сећању. Задатак ти изгледа врло једноставан, али није тако лак. Пробај!

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1) удружење, 5) узраст, 9) збирка новела, Прежижова Воранца, 10) наркотично средство, 11) начин писања, 12) хемијски знак за никл, 13) врста папаја, 15) два сугласника, 16) лична занемница, 18, река у Босни, 20) северни јелен, 22) тениски израз, 24) додатак подмету који означава неку особину или својство, 26) ловачки пас, 27) дипломатско тело, 29) чехословачка афирмација, 31) речено острво, 33) истурени део копна у море, 35) име глу мице Мањани, 37) првак, 38) припадник једног европског народа, 40) птица са Новог Зеланда, без крила, 42) град на Јадрану, 43) обичај (турц.), 44) опера Вузепе Вердија.
УСПРАВНО: 1) хемијски елемент, племенити гас, 2) староседелац Лације, 3) врста иловаче, 4) набор, 5) град у Боки Которској, 6) спис, 7) рима, срод, 8) град у СССР членици мир 1897), 14) антички назив реке Физумично у Италији, 17) полуострво на Јадрану, 19) розовина, 21) злато (фр.), 23) латинска свеза, 24) два самогласника, 25) лекарска скраћеница за „без особитости“, 26) борба с биковима, 28) дрво из фамилије врба, 30) скица, план, 32) стари јеврејски цар, 34) залагање, 36 вода (лат.), 39) немачки физичар творац оптичког стакла (Ернст, 1840 — 1905), 41) други, остали.

1	2	3	4	5	6	7	8
9							
10				11			
12			13	14			15
16		17		18		19	
		20	21		22	23	
		24			25		
26				27			28
		29	30		31	32	
33	34		35		36		37
38		39			40	41	
42							
43							44

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА
ВОДОРАВНО: 1) скок, 5) атом, 9) покосница, 10) апел, 11) крај, 12) сл, 13) све, 15) та, 16) кер, 18) Арг, 20) Еол, 22) РАИ, 24) образац, 26) дар, 27) дан, 29) око, 31) ада, 33) оно, 37) ил, 38) Епир, 40) „Тена“, 41) шампионат, 43) алека, 44) „Нора“.
УСПРАВНО: 1) Спаски, 2) копље, 3) оке, 4) коло, 5) анкер, 6) Тир, 7) отац, 8) Мајами, 14) Валадон, 17) ребро, 19) грана, 21) ор., 23) А(угуст) Цесарец, 24, оа, 25) за, 26) тепеша, 28) палата, 30) Корпа, 32) динар, 34, опал, 36) Отон, 39) име, 41) ено.

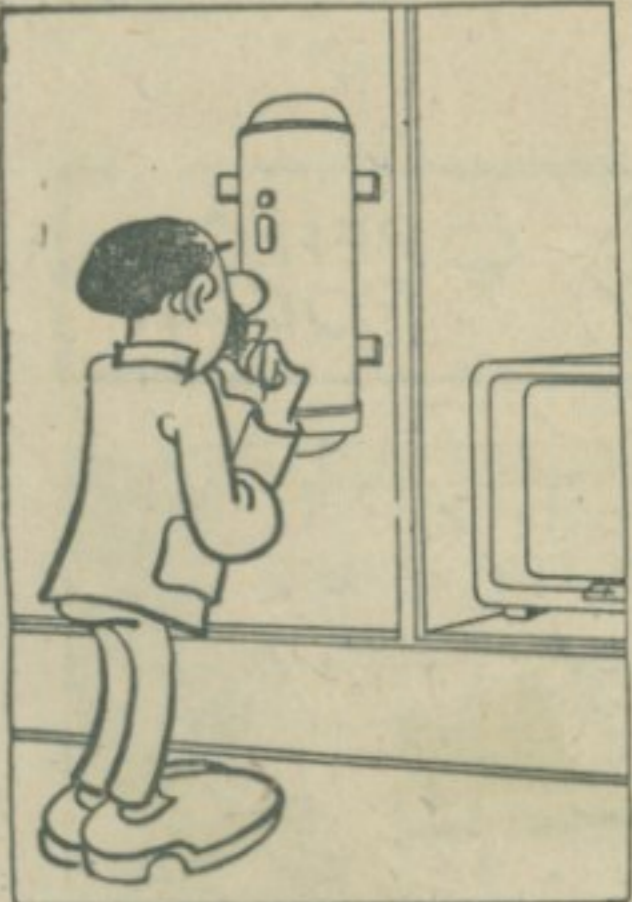
ИЗ БЕЛЕЖНИЦЕ СТАТИСТИЧАРА

У току прошле године само у 40 париских хотела расејани гости заборавили су 610 пари ципела. Друго место, међу заборављеним предметима заузимају спаваћице, а на треће место долазе разне ситнице за дотеривање.

Жене у читавом свету живе дуже од мушкараца. Само у Индији, Камбоји и на Цејлону оне просечно живе краће од мушкараца.

Један енглески новинар поставио је себи за циљ да утврди која су најдужа и најкраћа имена људи и називи места у свету. Ако му се може веровати, најкраће презиме има једна породица са презименом „О“. А најкраћи географски назив има француско село „И“. Најдужи назив носи једно село на Новом Зеланду. Довољно је рећи да назив има 85 слова, а у преводу значи: „Град у коме је Томатео, човек с великим погама, који је поравнао планине и гута, их и кога су назвали гутачем земље, свирао на флаути својој драгани“. Најдуже име на свету је женско име на Хавајима, у коме само сугласника има 65!

Један енглески лист објавио је интересантне податке: од 14 милиона 640 хиљада становника у Енглеској, 3 милиона 221 хиљада нема купатила.

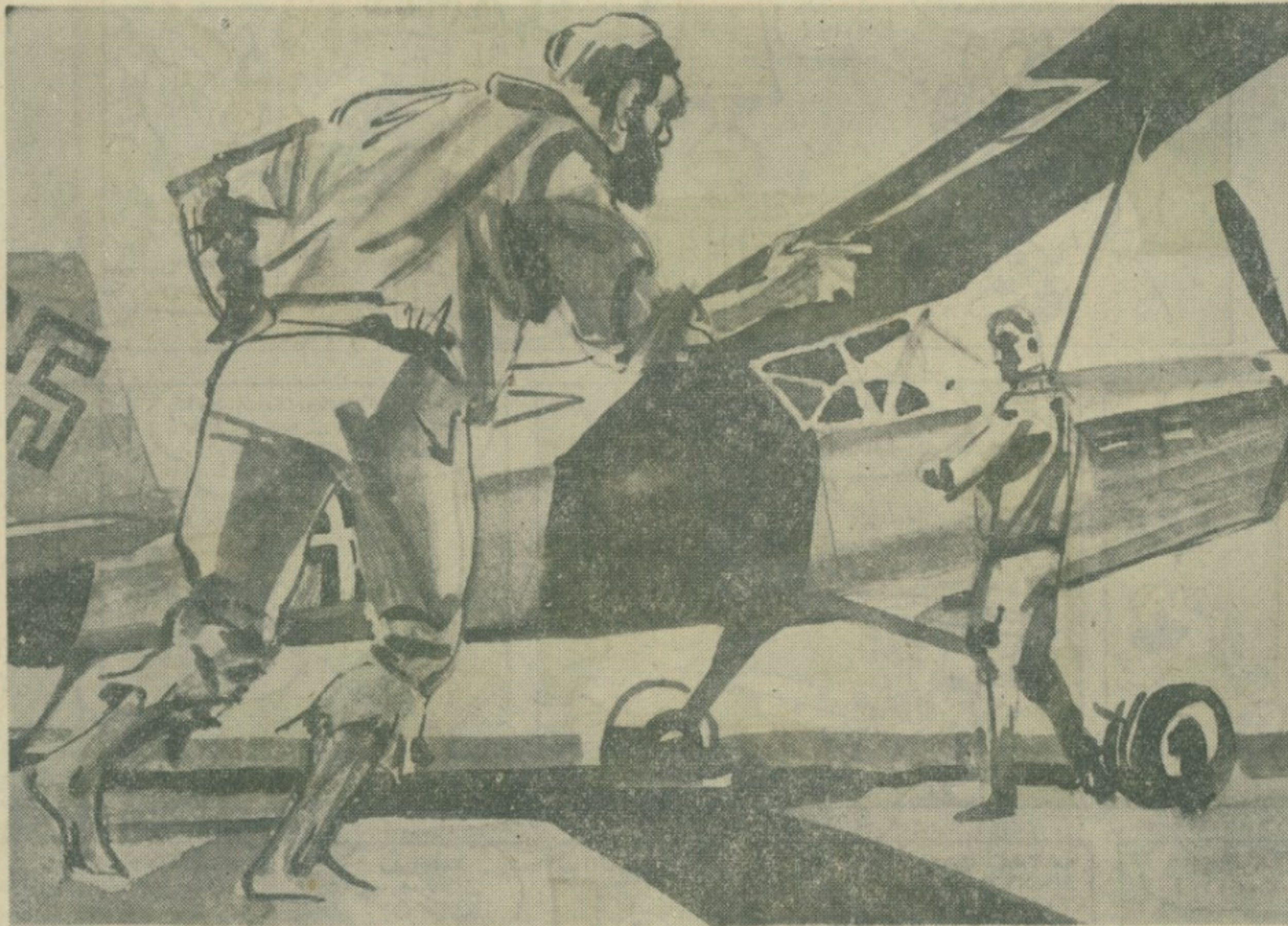
Али зат, у 13 милиона 358 хиљада станова постоје телевизори. По свему судећи већи се значај придаје телевизији, него хигијени.

Некада је у Пољској број становника у селима превазилазио број градског становништва. У данашње време у градовима живи исто толико становника као и у селима. Градова и насеља има у Пољској укупно 890. Највећи градови су: Варшава (1 милион 253 хиљаде), Краков (520 хиљада), Познањ (478 хиљада), Вроцлав (474 хиљаде), Гданск (321 хиљада), Катовице (286 хиљада) становника.

Из најновијег статистичког календара издатог у Стокхолму сазнаје се да се средња старост младих људи који ступају у брак снизила у Шведској за две године. У данашње време Швеђанке се удају просечно у 23,5 а Швеђани се жене у 26,3 године.

ПРОТИВ КРАЂИВАЦА

У Европи 15. века закони су веома строго кажњавали крађљивце јабука и крушака као и немарне дрвосече, који би грешком посекали драгоцену стабла. Почетком 17. века у Немачкој су младенци, по оби чају, морали на дан свадбе да посаде једну јабуку.

ЈАВИ СЕ, КАПЛАРЕ

Поводом прославе 50-годишњице октобарске револуције сарадник совјетског листа „Недеља“ обратио се ратнику-ветерану Владимиру Ивановичу Муратову, једном од писаца ратне хронике тамбовског краја. Преносимо део у коме Муратов прича како је на немачком авиону побегао из логора.

из све снаге и ударио га по лицу... Кад се хитлеровац удаљио а стражар вије гледао на ону страну, Муратов је пузећи пришао авиону и једва чујно упитао механичара:

— Зашто те је ударио?

— Нисам га поздравео — одговорио је каплар бришунски згрушану крв са усана.

— Ми можемо један другог да помогнемо — штапутао је Муратов. — Ја сам пилот. А ти имаш авион спреман да полети. Опасно јесте. Али, боље да погинемо у ваздуху него овде.

Механичар је изненађено погледао у исцрпљено лице заробљеника зарасло у браду и ћутећи некуд пошао. (Тада сам помислио — сећа се Владимир Иванович — да ми је то сигуран крај). Међутим, Румун се вратио с падобраном у рукама и тихо рекао:

— Хоћеш ли умети да упаљеш? Седај...

Авион за везу подигао се у ваздух. Искуство и интуиција говорили су Муратову: „Месери ће те за један тренутак стићи и оборити“. Али, ништа се није догодило. Немци их нису приметили и руски пилот је на малој висини управио авион дуж линије фронта, а онда скренуо на исток.

Иза њих је остало сто педесет километара. Муратов

тврту годину. А кад је срце упорно почело да га мучи преместили су га у кадровско одељење фабрике за ремонт вагона.

Муратов ретко прича о ратним доживљајима. Радије показује фотографије које су радили он и његов син, прича о пецању, музици. Питамо га зна ли шта о двојици другова са којима је по бегао из заробљеништва?

— „Слепог путника“ Ивана Кљевцова пронашао сам. Служи у армији, пуковник је у авијацији. Румунског каплара нисам никако стигао ни да потражим. А тако бих волео, ако је жив, да се видимо!

ЗЕМЉА НАУЧНИКА

Советски Савез се убрзаним корацима припрема да постане прва земља научника, стручњака и техничара на свету. Према плановима совјетских социолога и економиста, СССР ће већ за пет година имати 280 милиона становника. Од тога ће 30 милиона бити научници и техничари. Док просечна старост савремених совјетских научника износи 37 година, није далеко дан када ће научник у земљи фабрика-лабораторија имати просечно само 20 година.

Већ данас СССР заузима прво место на свету по броју студената и ђака. У овој земљи има 36,200.000 ђака од

којих су 2,395.000 студенти. У разним техничким школама учи 20,595.000 младих совјетских грађана.

Пре октобарске револуције сваки четврти Рус је ишао у школу а само 20 одсто становника било је писмено. Данас у СССР 97 одсто грађана зна да чита и пише.

СССР спада међу прве земље на свету по броју изданих књига. Сваке године се у СССР објави око 70.000 нових књига чији тираж према милијарду примерака. Само 1959. године штампано је у СССР укупно 1,169.000.000 књига!

ЧИТАОЦИ И БИБЛИОТЕКЕ

У енглеској грофовији Западни Суфолк сваког посетиоца библиотеке који заспи над књигом кажњавају. Специјални надзорници воде рачуна да се тај пропис не прекрши. Али свуда се с читаоцима не поступа тако строго. У библиотеци Кембричког универзи-

тета, на пример, дозвољено је да се у библиотеци спава до миле воље, али уз један услов — да се не хрче. У последње време у енглеским библиотекама се не толерише ни зеванје. Доказано је да је то кудикамо опасније него мирно спавање.

ШТА ВИШЕ СМЕТА?

Један бостонски психијатар сматра да говорне емисије на радију, поготову ако се одnose на непријатне ствари: рат, пожар, поплаве итд. веома негативно утичу на слушаоце радио-програма. Да би им помогао он је конструи-

сао уређај који може да се угради у сваки радио-апарат а аутоматски га угаси чим почну вести и наново укључи кад је на програму музика. Засад се овај уређај испитује у Америци.

... у Јапану је конструисана машина за прављење сендвича. Она сече хлеб, маже га бу-

тером, ставља одозго жељене додатке и уручује сендвич купцу. За један час машина направи 1.200 сендвича.

... тело кита може да издржи изванредно велик притисак воде. Кит може да зарони до дубине од 500 метара и да тамо остане више од пола часа трошећи резерву ваздуха којим је пре заровања напунио своја веома растерљива плућа.

... радио-електромагнетски таласи за један секунд седам пута објашу Земљину куглу.

... На нашој планети има око 430 активних вулкана и на хиљаде угашених.

... комарци највише „воле“ људе тамне коже и не старије од 50 годи-

на. Али, ако човек три дана прима по 30 милиграма витамина Б-12 комарци га неће уједати.

... Ендрију Тевенет из Њу Орлеанса по други пут је освојио титулу „великог ждерача ракова“. За два часа појео је 14 килограма ракова...

МИКИ

WALT
DISNEY

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

